

RAPPORT VAN E.

AAN HB.

No. : 28536. P.A. 272460.

Betr. : Vergadering "Centrale Commissie" te Amsterdam
op 14-5-1955.

Typ. : C.

Met medewerking van de I.D. Amsterdam werd dd. 18-5-1955 het volgende vernomen :

Zaterdag 14 Mei 1955 werd een vergadering van de Centrale commissie, bestaande uit alle commissies uit de gemeente-bedrijven, gehouden.

Voorzitter

Deze las de namen voor van diegenen, die hun naam wilden geven voor het Comité van Verweer.

Het verzamelen van handtekeningen wordt nu als afgesloten beschouwd.

Allen zullen een concept van een op te stellen manifest ontvangen om daar hun handtekening onder te plaatsen.

Dit zal dan gedrukt en verspreid worden.

Daarna kwam de 5de Vakbeweging aan de orde. Dit ging tegen SILJADE en De VENTE.

Het bleek, dat er op verschillende lijnen mensen bezig zijn een 5de Vakbeweging te bespreken op advies van SILJADE en De VENTE.

Van der MADE, Willem (Rotterdam, 23-5-23) opende de discussie met een aanval op SILJADE en De VENTE. Er ontstond een felle discussie. SILJADE zei, dat hij wel E.V.C.-er is, maar geen C.P.N.-er. Hij zegt een aanhanger van de Bellamy-beweging te zijn. Volgens hem geeft de C.P.N. bij de tram-actie de richtlijnen aan, alles wordt daar klaargemaakt en door Van NIE, Van der MADE en andere C.P.N.-ers naar voren gebracht. SILJADE wil de C.P.N. naar de achtergrond hebben en een overkoepelend orgaan stichten, dat de grote eenheid uit de stakingsdagen weer tot stand brengt.

Hij noemde dit geen 5e Vakbeweging. De VENTE was het volkomen met SILJADE eens.

OOMEN en Klaas KLAPPE (Kampen, 9-10-1916) kregen het voor elkaar, dat men besloot dat allen van de commissies ieder contact met S.D.C., O.V.B., Spartacus, enz. los zullen laten en dat er geen vergadering van het gehele overheidsperoneel zal zijn en eerst alleen een vergadering voor het tramper-soneel.

OPROEP AAN HET PERSONEEL

van het GEMEENTELIJK VERVOERBEDRIJF.

Waarde Collega's,

Door het bestuur van het C.N.V. en de KABO werd ons de toezegging gedaan dat de onderhandelingen, inzake onze looneisen, in het Georganiseerd Overleg opnieuw zouden worden gaande gemaakt, zodra het werk zou zijn hervat. Dit werd ook door B. en W. bevestigd.

Naar aanleiding van deze voorstellen werd door U allen het besluit genomen de staking op te heffen.

Sindsdien is echter meer dan een maand verstreken en het resultaat van het ons beloofde overleg is voor het personeel nog steeds niet zichtbaar. Wij hebben dan ook sterk de indruk dat de ons gedane belofte niet wordt nagekomen.

Wij roepen U daarom allen wederom in vergadering bijeen in de nacht van VRIJDAG 20 op ZATERDAG 21 MEI a.s.,

in de grote zaal van "KRASNAPOLSKY"
Warmoesstraat.

Zaal open 1 uur.

Aanvang 1.30 uur.

Hier zal door ons allen nieuwe stappen moeten worden beraamd. Want nog steeds geldt onze eis : HERCLASSIFICATIE ! Ook inzake de strijd tegen de rancune heeft de commissie niet stilgezeten en heeft zij U belangrijke mededelingen te doen.

REKENEND OP UW ALLER KOMST,

met collegiale groeten,
De Commissie.

COPIE	
Bestemd voor 6.410	
Voor origineel zie CO 28/213	
in 6.352.1	
a.f.v. <i>D.</i>	getuigd <i>raad</i>
Dat.:	

RAPPORT VAN E.

AAN HB.

No. : 28555.

Betr. : A.B.W.B.-bestuursvergadering op 3-5-1955 te Amsterdam.

Typ. : C.

Met medewerking van de I.D. Amsterdam werd dd. 11-5-1955 het volgende vernomen :

Op 3 Mei 1955 is in zaal 5 A van het E.V.C.-bondskantoor aan de Prinsengracht een uitgebreide bestuursvergadering van de A.B.W.B. gehouden.

KORLAAR opende de vergadering en vroeg of de aanwezigen er bezwaar tegen hadden, dat kameraad Dirk van NIMWEGEN, hoewel hij geen bestuurder of kaderlid, maar gewoon lid van de B.N.C.P. is, het woord zou voeren over de strijd van het Overheidspersoneel. Toen niemand bezwaar maakte, gaf hij het woord aan Van NIMWEGEN, die o.m. het volgende zei:

"De strijd, die wij begonnen zijn, is een strijd voor alle arbeiders. Wij hebben een actie ontketend, die geweldig in de belangstelling heeft gestaan en nog staat en de solidariteit en de financiële en morele steun van de bevolking zijn geweldig. De pogingen van de reactie hebben gefaald; de pers heeft een scheef beeld van de lonen van het Overheidspersoneel gegeven; de burgemeester heeft ons in een brief medegedeeld, dat hij met het comité van de staking wilde onderhandelen als wij weer aan het werk wilden gaan en nu kan de burgemeester wel bevestigen, dat hij die brief nooit geschreven heeft, maar zijn handtekening staat er onder en als het niet waar was, dan had hij allang een vervolging tegen ons laten instellen. De ontslagkwesties komen voor het scheidsgerecht, waarbij Mr. PAUVELS als verdediger zal optreden en Mr. PAUVELS heeft al gezegd, dat deze zaak niet zo moeilijk voor hem is.

wij hebben dan ook besloten om 'og de bedrijven te gaan spreken over onze strijd, zodat men daarvan een zo goed mogelijk beeld krijgt.

Als wij ons afvragen of onze strijd al succes heeft gehad, dan kunnen wij daar met ja op antwoorden. Immers, in Utrecht en in Den Haag hebben de arbeiders reeds loonsverhoging gehad, sommigen zelfs tot 6.-- per week. Dit zijn onbetwiste resultaten van onze strijd. Ons doel, het loonplafond te doorbreken, is reeds bereikt.

De stemming onder het Overheidspersoneel is thans zodanig, dat, als de rancunemistregelen niet ongedaan worden gemaakt en de eisen niet worden ingevilligd, zij zeker weer tot de strijd zullen overgaan.

Tot slot dankt Van NIMWEGEN nogmaals de bouwvakarbeiders voor hun 24-uurs proteststaking tegen het inzetten van militairen tijdens de Amsterdamse staking!

Hierna werd gelegenheid gegeven tot het stellen van vragen.

BORSINK vroeg of Mr. FAUWELS de enige verdediger was en of er van de geschorste stakers al waren, die ander werk hebben gevonden.

Van NIMWEGEN antwoordde, dat er nog meer verdedigers bij zullen komen en verder, dat tot nu toe nog maar één man een andere werkkring had gevonden.

"Wij komen dagelijks van half 3 tot 5 uur bij elkaar dus de mogelijkheid, dat er bij zijn, die werken, is uitgesloten".

vroeg, of er geen gevaar in schuilt, dat mensen als Sam de WOLFF en Frits KIEF zich met strijd tegen de rancune maatregelen gaan bemoeien en hij was bang, dat deze lieden de arbeiders een poos zullen bakken. Van NIMWEGEN antwoordde hem: "Wij letten wel op, dat zij geen vuile streek met ons uithalen, laat dat maar aan het Overheidspersoneel over".

Hierna hield een inleiding over het vredeswerk, waarbij hij o.m. het volgende zei :

"Hoe is momenteel de situatie in de wereld? Men kan zeggen dat er sprake is van een lichte ontspanning. Heeft de Vredesraad daar aan meegewerkt? Ja, dat heeft zij: Korea, Genève, Vietnam, E.D.G. I, E.D.G. II; wij strijden voort! Want wat bedreigt ons nog steeds? De atoombom, een atoomoorlog! Wij zullen voort moeten gaan met aandringen op spreken in plaats van schieten en de gedachte aan atoomoorlog blijven bestrijden.

De Wereldvredeeraad heeft de taak opgedragen om over de hele wereld 1 miljard handtekeningen te verzamelen. Hiervan moeten wij er 1 miljoen leveren. Op de komende conferentie in Helsinki zal worden besloten, wat met deze handtekeningen gaat gebeuren. Deze handtekeningencampagne moet slagen. Slaagt zij niet, dan wordt een atoomoorlog zeer waarschijnlijk. De oorlogshitsers doen wel alsof zij niet bang zijn voor de vredesbeweging, maar in werkelijkheid vrezen zij een wereldmobilisatie voor de vernietiging van de atoomwapenen.

Nederland is het enige land, waar de Vredeskrant iedere week verschijnt; in andere landen verschijnt ze 1 of 2 maal per maand. Maar dit kost ons zweetdruppels! Wij moeten het van de verkoop van de krant hebben en als ik dan zie, dat over de hele bouw in Amsterdam, met zijn duizenden bouwvakarbeiders, slechts 160 kranten per week worden verkocht, dan blijkt wel, dat er niet hard genoeg mee wordt gewerkt. Lange tijd heb ik als een fietsjongen door Amsterdam gefiets om de vredeskranten voor de verkoop bij verschillende jongens thuis te brengen. Nu heb ik daar geen tijd meer voor, maar niemand komt nu de kranten zelf afhalen aan de Nieuwe Keizersgracht. Maar iedere bestelde krant moet betaald worden en tot nu toe hebben wij dat geld kunnen opbrengen, maar vraag niet hoe!

bracht de vredesbeweging in West-Duitsland ter sprake, die vecht tegen de Duitse herbeveping en eindigde zijn inleiding met een beroep op de aanwezigen om actief aan het vredeswerk deel te nemen.

Naar aanleiding van hetgeen door over het vredeswerk was gezegd, stelde KORLAAR vast, dat het kader ook dit jaar weer te kort is geschoten in zijn taak om het vredeswerk te ondersteunen en deed een beroep op allen om meer actief te zijn met de verkoop van de vredeskranten.

Verder deelde hij mede, dat het in de bedoeling lag om naar de conferentie op Zaterdag 14 Mei 35 A.B.W.B. en 15 A.N.B.-afgevaardigden te sturen. Hij stelde voor, dat ieder zijn best zou doen om deze afgevaardigden te vinden, bij voorkeur over zoveel mogelijk werken verspreid. Ieder zou verder steunlijsten krijgen om geld in te zamelen ter bestrijding van de kosten van deze conferentie.

E., 3 Juni 1955.

RAPPORT VAN E.

AAN HB.

No. : 28538.

Betr. : Mededelingen van W. OOMEN.

Typ. : C.

Dupl.	
DAT.	6 JUNI 1955
Del.	
Cods	6.151 ~~01.1.3~~ 06.29

Met medewerking van de I.D. Amsterdam
werd dd. 18-5-1955 het volgende vernomen :

Nader werd vernomen, dat Mr. Francois PAUWELS zich heeft teruggetrokken. Hij heeft een communiqué aan de pers verstrekt.

E., 2 Juni 1955.

RAPPORT VAN E

AAN HB

Nr. 28722 PA 272460

Betr: Nachtvergadering trampersoneel te Amsterdam.

Typ. J.

8-6-55
281711

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd op 23-5-55 het volgende vernomen betreffende de nachtvergadering van het trampersoneel, welke werd gehouden in de nacht van 20 op 21 Mei 1955. Er waren ongeveer 500 personen aanwezig. Gerard de VENTE (Zaandam 20-5-24), heeft zich niet gehouden aan de ontvangen instructies en de heren advocaten een behoorlijke trap gegeven, terwijl hij de mensen van het Sociaal Democratisch Centrum rustig als verraders brandmerkte. GROOT ROESSINK en OOMEN hadden zwaar de pé in en waren doodbang dat de kranten één en ander zouden vermelden. Er waren ongeveer 11 discussianten, waarvan , voorzitter afdeling G.V.B.v.d. Christelijke bond, de belangrijkste was. De collecte in de zaal bracht f. 130,71 op. De Zaalhuur was f. 170,-- De brochures en de steunlijsten werden vlot afgenomen. Om 04.30 uur was de vergadering afgelopen.

De enige vrouw die in de nachtvergadering aan de discussie deelnam, was

Van de brochures betreffende de staking zijn er reeds 5000 verkocht. Zij gaan vlot weg. Er zijn er nog 5000 in druk en er is een nabestelling van 500 exemplaren. De B.N.O.P. en de E.V.C. hebben er elk 2500 besteld.

E, 7-6-55.

RAPPORT VAN E

AAN HB

No. : (0272460 PA) 29177

Betr. : VERGADERING TRAMCOMMISSIE 8 JUNI 1955.

Typ. : D.

Bijl. :

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd op 14 Juni 1955 het volgende verslag ontvangen.

Op de ochtendvergadering van de tramcommissie d.d. 8 Juni 1955 waren buiten de ontslagen mensen ± 55 personen aanwezig. Petrus B.H. van NIE (Asd. 22-3-1919) opende de vergadering, waarna Gerard de VENTE (Zaandam 20-5-1924) de inleiding hield. Hij moest deze aflezen van het papier. Wilhelmus H. OOMEN (Asd. 27-7-1917) had dit voor hem opgesteld. Dit lag DE VENTE niet erg en hij heeft er dan ook wat bij gefantaseerd.

Er is praktisch geen discussie geweest. Een paar oude zaken werden opgehaald, waarna Wilhelmus H. OOMEN de bedoeling van deze vergadering uiteenzette en allen opwekte in de tramkwesitie zo massaal mogelijk naar buiten op te treden en zoveel mogelijk onder het publiek te brengen.

Hierna kreeg Pieter A. BURGERS (Asd. 31-7-1921) het woord en gaf een uiteenzetting van de werkwijze der commissie en wekte de mensen op om ieder op zijn wijze en plaats de zaak zoveel mogelijk te saboteren. Als voorbeeld noemde hij de H.H.I., waar blijkbaar veel weegwerk verricht wordt. Hierbij worden opzettelijk veel fouten gemaakt, zodat de chefs ieder ogenblik ter verantwoording worden geroepen, het werk stagneert, de stemming onder de chefs bederft en de gemeente grote verliezen lijdt.

Hierna gaf Tijmen RUIJTER (Asd. 22-11-1919) een overzicht van de financiën vanaf de uitbetaling der lonen tot Zaterdag 4 Juni 1955. Er bleek ± f. 62.000,- te zijn binnengekomen en aan uitgaven waren er f. 59.960,-. In kas was op 4 Juni 1955 ongeveer f. 2.040,-. Bij dit overzicht is niet de uitbetaling van de mensen uit de stakingsdagen. De f. 72.000,- en de f. 28.000,- die gedurende de eerste dagen zijn binnengekomen en uitgegeven, zijn dus in dit overzicht niet vermeld.

Op de avondvergadering waren 160 personen aanwezig. Na de opening door Van NIE nam De VENTE weer het woord. Hij deed dit nu voor de vuist weg. Dit werd gedaan op een manier dat men er schande over sprak. Hij gebruikte de woorden choleralijder voor BATENBURG de JONG van het C.N.V. Het scheidsgerecht zou uit lieden bestaan die zelf nergens voor deugden. Hij ging tekeer tegen het tuig dat hem beschuldigde gelden van het comité te hebben gebruikt voor verjaardagsfeestjes en noemde dit allemaal leugens. Verschillenden, die hij bij namen noemde, noemde hij boeven, enz. De comité-leden, zaten elkaar aan te kijken en waren versted. De ontstemming bij OOMEN en Willem R. v.d. MADE (Rotterdam 23-5-1923) was dan ook groot.

OOMEN nam het woord en noemde de inleiding, zoals De VENTE die gebracht had, erg cru en dat het niet allemaal zo lag als De VENTE verteld had. "De VENTE is nu eenmaal iemand met temperament en dat speelt hem wel eer parten". OOMEN deelde mede dat het de bedoeling is om de hele bevolking achter de tramactie te krijgen. Er zijn nu 4 mensen die een oproeping hebben ontvangen om op Donderdag 16 Juni 1955 te 14.30 uur voor het scheidsgerecht te verschijnen. Hij riep de mensen op/zoveel mogelijk bij de behandeling voor het scheidsgerecht aanwezig te zijn in uniform.

OOMEN deed het voorstel om op 16 Juni 1955 met borden de stad in te gaan om het publiek opmerkzaam te maken op de tramkwestie. Ook wilde hij in de stad gaan kalken.

Bij een bespreking over de financiën bleek, dat Jacobus GOUWEELEEUW (Sloten 6-6-1913) en Tijmen RUIJTER (Asd. 22-11-1919) van de binnengekomen gelden voor de afdeling Tram nog een reservepotje van ± f. 2000,- achter gehouden hadden. Ook de heren en van de S.R. hadden nog zo'n potje achter de hand.
De afgelopen week is er weer zoveel geld binnengekomen dat de lonen van de ontslagen stakers uitbetaald konden worden.

E., 16 Juni 1955.

s.v.p. in blokletters
invullen.

Ondergetekende : _____

wonende : _____ te _____

van beroep: _____

betuigt zijn/haar instemming met de brief aan het College
van B. en W. van Amsterdam betreffende de ontslagen der
64 Gemeente-arbeiders, en wil zijn/haar naam bij de huidige
ondertekenaars voegen.

Datum: _____

Handtekening:
_____

_____

s.v.p. in blokletters

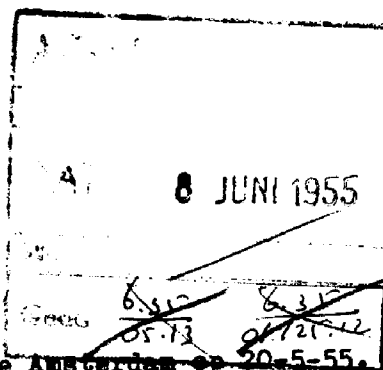
RAPPORT VAN E

AAN HB

Nr. 28723

Betr: Vergadering Centrale commissie te Amsterdam op 20-5-55.

typ. J.

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd op 23-5-55 het volgende verslag verkregen.

In de centrale commissie vergadering in het gebouw "De Lange Gang" in de Bellamystraat op Vrijdag 20 Mei 1955, viel Pieter C. STEINVOORT (Asd. 26-8-25) heftig uit tegen de C.P.N. Hij stelde voor dat alle ontslagenen die niet in een commissie zaten, werk zouden gaan zoeken en dat alle C.P.N.'ers die in een commissie zaten, naar de achtergrond zouden gaan en vervangen zouden worden door niet-C.P.N.-leden. Volgens hem hebben de C.P.N.-ers hier steeds de boventoon gevoerd, waardoor de zaak onherroepelijk gedoemd is ten onder te gaan.

OOMEN en DAAMEN vindt men als "mens" wel goed, maar als communisten wil men niets meer met hen te maken hebben. Maar alle voorstellen komen steeds uit die hoek en moeten dan aangenomen worden. Voorstellen van een ander worden steeds afgewezen. waarom heeft DAAMEN of een andere communist altijd het contact met Mr. PAUWELS en anderen?

Waarom worden deze contacten niet onderhouden door SILJADE of RUIJTER? Alles wordt maar door de partij klaar gemaakt en anderen hebben niets te zeggen.

Het spreekt vanzelf dat STEINVOORT fel aangevallen en beschuldigd werd onenigheid in de commissie te willen zaaien. STEINVOORT trok zich later maar wat terug, anders had het wel eens op een kloppartij kunnen uitdraaien.

Verder werd op initiatief van OOMEN een sympathie telegram gezonden aan de stakende vissers namens de ontslagen stakers in Amsterdam.

E, 7-6-55.

RAAPPORT VAN E.

AAN: HB.
No.: 28941.
Betr.: PIETER C. STEINVOORT TE AMSTERDAM
TYP.: G.

ACD/ ~~28~~ 189
Dupl. —
DAT. 13 JUNI 1955
Bijl. —
Code ~~6.34~~ ~~05.12~~ 06.25

Met medewerking van de I.D. Amsterdam werd d.d. 6.6.1955 het volgende vernomen.

, is
Zaterdag, 4.5.1955, tijdens de centrale commissievergadering weer van leer getrokken. Hij doet alle mogelijke moeite om verdeeldheid in de commissie te brengen. Zo beweerde hij, dat de mensen van Haven- en Handels Inrichtingen nog geen 40% opbrengen van het geld, dat voor de ontslagen mensen van de H.I. nodig is. Hij vergat te vermelden, dat deze mensen met de huis-aan-huiscolportage behoorlijke geldbedragen ophalen. Ook beweerde hij, dat er uit de werkplaats van de S.R. geen enkele bijdrage kwam. Hier werd hij meteen aan de kaak gesteld, want een afgevaardigde van de werkplaats S.R. legde meteen steunlijsten over met een bedrag van f. 140.--.
Het scheelde niet veel, of was de vergadering uitgeslagen.
Wat het verzamelen van handtekeningen betreft onder de leden van de A.B.V.A. om een algemene ledenvergadering van de A.B.V.A. te eisen, beweert , dat hij nog maar 130 handtekeningen heeft van de benodigde 500. Volgens de gegevens, die aan de commissies bekend zijn door het aantal lijsten met handtekeningen, moet het aantal handtekeningen nu ± 400 zijn.

E. 11.6.1955.

6.410

ACD/ 205002
JULI 1955

COPI	
Bestemd voor:	
6.410	
Voor origineel:	
CO 20501	
6.357	
o.l.v.	gevoel.
70	Dat.:
	par.:

RAPPORT VAN E

AAN IB

Nr. 29492

Betr: Algemene ledenvergadering B.N.O.P./B.V.O. afd. Amsterdam.

Typ. J.

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd d.d. 24-6-55 het volgende verslag ontvangen.

Op Maandag 20-6-55 te 20 uur heeft in één der zalen van de Brakke Grond in de Nes te Amsterdam een algemene ledenvergadering plaats gevonden van de afdeling Amsterdam van de B.N.O.P. Tengevolgde van de slechte opkomst, werd de vergadering eerst om plm. 21 uur geopend. Er waren toen in totaal ongeveer 70 man aanwezig.

Achter de bestuurstafel hadden plaats genomen: Fokke JOHN, 25-11-1914, die als voorzitter fungeerde, Gerhard GROOT ROESSINK, 22-10-1913, die de inleiding zou houden, plus een onbekende.

Na een kort openingswoord van Fokke JOHN, sprak GROOT ROESSINK en bracht een verslag over het gehouden bondscongres van de B.N.O.P. Volgens hem had het congres bestaan in het teken van de afweer tegen de maatregelen genomen i.v.m. de staking van het Overheidspersoneel door het gemeentebestuur van Amsterdam. Men was nu gekomen tot de verdediging van het recht om te staken voor het Scheidsgerecht en wees op de houding van de voorzitter van de afd. Amsterdam van de ABVA, die eerst een kwasioflinke houding aannam, doch later geheel door de knieën ging en alleen maar clementie kon invoeren voor de mensen die hij verdedigde. De solidariteit met de slachtoffers van de maatregelen van het Gemeentebestuur mocht niet verslappen, integendeel, er moet voor deze mensen geld blijven binnen komen, want zij mogen geen enkel financieel nadeel ondervinden van het deelnemen aan de strijd voor lotsverbetering.

Daarnaast mag er niet gemarchandeerd worden, maar moet aan de rechtvaardige eisen van het Gemeentepersoneel vast gehouden worden. Ter ondersteuning van de slachtoffers moet regelmatig in de bedrijven gecolportseerd worden met de brochure waarin de feiten over en tijdens de staking worden gereleveerd. Dit de bedrijven moeten B & W overstromd worden met brieven waarin aangedrongen wordt op herplaatsing van de ontslagen gemeentearbeiders. Telkens als het scheidsgerecht zaken van ontslagen arbeiders behandelt moeten hun collega's zorgen in de zaal of bij het stadhuis aanwezig te zijn om hun solidariteit te tonen en de leden van het scheidsgerecht duidelijk te maken, dat zij één blijven met hun ontslagen kameraden.

Na de rede van GROOT ROESSINK werd een pauze gehouden; na afloop hiervan bleek ongeveer de helft van de aanwezigen te zijn verdwenen.

Aan de discussie over de inleiding werd deel genomen door Wilhelmus DAMEN, 2-1-1913, Willem Reinier van der MADE, 23-5-1923 en vermoedelijk door Dirk van NIEVENSEN, 19-7-1904. Zij spraken over bekende feiten betrekking hebbende op de staking te Amsterdam en deden een beroep op de solidariteit van de leden van de B.N.O.P. De ontslagen arbeiders mochten nimmer in de omstandigheden worden gebracht, zoals b.v. de spoorwegmannen bij de staking in 1903.

Door GROOT ROESSINK was ook nog terloops gewezen op de contributieverhoging die op het congres was aangenomen. De vele en kostbare werkzaamheden door de Bond verricht en nog te verrichten maakte deze verhoging noodzakelijk en het mag niet zijndat de kameraden die in de bond een volledige werkkring hebben, gepaard gaande aan grote opofferingen voor hun gezin, een lagere salariering zouden hebben als de minst betaalde man in overheidsdienst.

Te. plm. 22.45 uur werd de vergadering die door aanwezigen als een hopeloze vergadering werd aangeduid, gesloten.

E, 2-7-55.

6. 4/18/55

noel. 22624

6. 1/17

o.l.v. bevoegd

Dati

par. I

De stakingen van het Amsterdamse gemeentepersoneel

1. Eisen.

Al in 1948 werd de eis gesteld van herclassificatie. Dit werd door de BNOP gezien als een mogelijkheid om loonsverhoging voor bepaalde groepen te bereiken, die een algemene bevestiging voor loonsverhoging zou kunnen losmaken. De strijd voor deze eis heeft tot plaatselijke successen geleid, b.v. tot loonsverhoging voor de Amsterdamse straatmakers, reinigingschauffeurs, schoonmaaksters, werfarbeiders etc. De herclassificatie-eis is in de loop van de tijd gemeengoed geworden onder grote delen van het overheidspersoneel, vooral onder de wekloners.

Midden 1954 werd de eis van 10 pct. loonsverhoging naar voren gebracht. Dit geschiedde nadat met statistieken kon worden vastgesteld, dat de overheidslonen gemiddeld 10 pct. lager waren dan in het vrije bedrijf. Met deze eis werd verbonden een loonvloer van f 55.- (was f 48.-) per week en f 240.- (was f 145.-) per maand.

De eis van 10 pct. loonsverhoging werd in vergaderingen en in het BNOP-blad in het middelpunt van de aandacht geplaatst. Op 19 Maart 1955 werd hiervoor door de BNOP een demonstratie georganiseerd in Amsterdam, waaraan ongeveer 400 mensen deelnamen.

In de weken voor de staking werd bekend, dat de regering niet verder wilde gaan dan een kleine loonsverhoging van 3, 4 en 5 cent per uur.

In de stakingen stond de eis van herclassificatie op de voorgrond. Deze leefde vooral bij de tram. Bovendien is deze eis gemakkelijker te verwezenlijken, omdat het een gemeentezak is. Bij de andere groepen trampersoneel lag de zaak anders. De technische diensten, het dekpersoneel van de Ponten en Veren en kleinere technische groepen (zoals de lijmwerkers) gingen niet op eigen eisen in staking, maar uit solidariteit met het rijdend personeel.

Bij de Stadsreiniging werd 10 pct. geëist, voor kleinere groepen was de eis herclassificatie of ook toeslagen.

Bij Publieke Werken was de eis algemene herclassificatie plus 10 pct.

Bij de overige bedrijven, zoals de Handelsinrichtingen, Waterleidingen, wasserij WSBZ, gasfabrieken etc. begonnen de stakingen uit sympathie met de tram. Bij deze bedrijven bestonden wel concreet geformuleerde eisen, zowel herclassificatie-eisen als de 10%, doch men liet na ze bij de staking duidelijk te stellen.

Bij het rijdend personeel van de tram en bij de SR kwam de staking tot stand op grond van een min of meer bewuste voorbereiding; bij alle andere bedrijven begon de staking uit solidariteit, waarbij in sommige gevallen in de loop van de staking een eigen leiding werd gekozen en eigen eisen gesteld; dit laatste naar gelang er voordien acties in het bedrijf waren gevoerd.

2. Voorbereidingen.

Na de stoeclactie van 3 October 1953 volgde een algemene inzinking. De organisatie van de actie kwam pas weer op gang in het begin van dit jaar, toen bleek, dat er mogelijkheden waren op verschillende lijnen actie-comité's te vormen. Eind Januari werd door het districtsbestuur besloten om te proberen bij de tram door te stoten. In Maart werd een voorlopig actie-comité gevormd, dat de vergadering van 30 Maart uit-schreef, waar het stakingsbesluit van "voorlopig" 24 uur werd genomen.

Bij de SR waren sinds 1949 meerdere malen acties, ook stakingen, gevoerd voor herclassificatie en later voor de 10 %. Hier werd de staking voorbereid door een "opinie-onderzoek" (zie punt 4). Op grond hiervan werd op 30 Maart een vergadering belegd, waar tot een 24-uur staking werd besloten. Na daarna een dag gekerkt te hebben, werd besloten opnieuw te staken.

Bij de andere bedrijven begon de actie uit solidariteit. In de loop hiervan werden actie-comité's gevormd en soms eigen eisen gesteld.

3. Het 24-uur parool.

Noch het district, noch de BNOF koerste op een 24-uur staking. Aan de vooravond van de staking, toen de districts-leiding de zaak besprak, was het besluit te koersen op een langdurige staking.

Bij het tram-comité en ook bij de SR leefde de gedachte van een beperkte staking. De tram besloot dan ook tot een staking van voorlopig 24 uur; bij de SR, die eerst een halve dag zou staken, werd tot een dag besloten, omdat ook de tram dit zou doen.

Bij de BNOF was vanaf het begin de opvatting geen ingewikkeld discussiepunt te maken van de vraag: 24 uur of langer, maar het doorzetten van de staking zelf als het belangrijkste te zien en als eerste een feit was, zouden ook de andere vraagstukken zich wel oplossen.

4. Het "opinie-onderzoek".

Op 22 Maart, de dag van het regeringsbesluit over de ambtenarenlonen, leidde een kameraad op eigen initiatief de mening in de 7e sectie van de SR. Hij legde mondeling de vraag voor: "Wat denken jullie ervan om bv. eens een halve dag het werk neer te leggen?" Van de 32 man waren er 30 voor. Bij de 4e sectie waren allen ervoor. Op de districtsconferentie werd hierover gesproken als over een nieuwe vorm van actie.

5. Het actie-comité bij de Gasfabrieken.

Bij de Gasfabrieken begonnen de partijgenoten en BNOF-ers de lout op de achtergrond te blijven en geen zitting te nemen in het comité (er zaten twee minder bekende BNOF-ers in) uit "technische overwegingen", om de staking geen NVC-karakter te geven.

6. De versterking der actie-comité's.

Bij de SR is het actie-comité uiteen gevallen. Het bestaat nog uit 3 BNOF-ers (vaarvan 2 ontslagen) en één NVV-er. Met de weggevallen comité-leden is geen contact meer te krijgen.

Bij de tram is de centrale stakingsleiding intact gebleven. Op de tram- en buslijnen zijn 1 of 2 man verantwoordelijk voor de schelden.

Bij de technische diensten Havenstraat en Bokstraat bestaat al langer een soort personeelskern. Deze is in de staking een steun geweest. Hieruit kan eigen leiding worden geboren.

Bij PW is het comité intact. Voor eigen leiding komen in aanmerking bestratingpersoneel en de bestratingswerf. Vertegenwoordigers van beide zitten in het centrale comité. Het is de vraag of het op dit moment nuttig is om afzonderlijke actieleiding te formeren.

Bij Handelsinrichtingen is het actie-comité intact, geheel ontslagen.

Verdere versterkingen per onderdeel kunnen worden doorgevoerd.

Op de Gasfabrieken ligt de zaak niet gunstig. Hier heeft de BNOF geen sterke kaders. Ook van de partij is er geen groepsbestuur. Een re-organisatie is noodzakelijk.

Een versterking van de centrale actie-comités is van groot belang, omdat door de ontslagenen het contact met de collega's in de bedrijven gebrekkig is tot schade van de strijd.

7. Na het ambtenarenverbod werden beveiligingsmaatregelen doorgevoerd op zodanige manier, dat de overheidsgroep grotendeels geliquideerd werd, voor de rest tot passiviteit gebracht.

Thans wordt gewerkt aan de wederopbouw van de Overheids-groepen. Begin 1954 werd een begin gemaakt met andere vormen van beveiliging; in dit jaar is dit verder doorgezet. Er wordt gestreefd naar de vorming van eigen leidingen per onderdeel van de bedrijven. Er zijn nog niet veel verdederingen gemaakt.

Er wordt nog veel gesproken over de manier van werken, b.v. over het werken met de krant en ander materiaal in het bedrijf, het onderlinge contact in de bedrijven etc.

8. Ongeloof in de strijd.

Er heeft een zeker ongelooft en gebrek aan inzicht bestaan in de enorme ontvredenheid en de strijdstemming van het overheidspersoneel. Op de districtskonferentie van 27 Maart werd over de voor de deur staande strijd niet gesproken. Tussen deze dag en de staking was er geen overleg meer met de tramgroep. Ook bij het Verbondsbestuur van de EVC was dit het geval.

9. De OD-leiding Overheid.

Tijdens de stakingen is de rol van de OD-leiding er min of meer een geweest van loopjongen. Zij werd niet in de actie en de besluitvorming betrokken. Haar taak werd niet vastgesteld.

10. BNOF.

In het rapport wordt gezegd, dat als gevolg van de wijze van werken er niets komt van een grondig overleg in de besturen en het secretariaat van de BNOF, omdat de zaken zijn "uitgediscussieerd". Van eigen initiatieven komt daarvoor slechts weinig terecht.

De ledenvergaderingen ter voorbereiding van het BNOF-congres werden goed bezocht. De leonstrijd en de strijd tegen de rancune stond in het middelpunt.

Pogingen om te komen tot de vorming van een brede vakbewegingscomité met het doel een landelijk loonecongres op brede basis te organiseren, hebben niet tot het gewenste doel geleid, omdat daarmee na de eerste mislukkingen niet is doorgegaan. Thans worden de Amsterdamse bedrijfsafdelingen bijeengehaald, om met hen het doorzetten van de loonstrijd, ook op grond van bestaande deel-eisen per bedrijfsonderdeel, te bespreken en te organiseren, omdat de loonstrijd door de campagne tegen de rancune en doordat een groot deel van het loon door de ontslagen buiten het bedrijf staat, op de achtergrond dreigt te geraken.

11. Tegen de rancune.

Aanvankelijk was er wat verwarring, tot duidelijk werd gesteld, dat de loonstrijd in ieder geval voorop moet blijven staan en dat staking tegen de rancune niet moet worden geforceerd. Thans ligt het zwaartepunt van de strijd op de rancune. Door het ophalen van geld blijft het contact met de stakingscomité's bestaan en zodoende blijft het probleem van de loonstrijd ook in de bedrijven aan de orde. Er wordt gewerkt met een petitionnement tegen de rancune. De leiders van het Sociaal Democratisch Centrum, die hun ondersteuning hadden toegezegd, hebben deze geluidloos ingetrokken.

12. Hoe is de toestand ?

De algemene opvatting bij de verantwoordelijke partijleden in de actiecomité's is, dat de stemming niet rijp is voor nieuwe stakingen, eenzijdels uit vrees voor nieuwe rancunemaatregelen, anderdeels omdat het personeel erver overtuigd is, dat er verdere loonsverhoging komt.

13. In andere bonden.

Het inzamelen van lidmaatschapsboekjes heeft niet veel resultaten gehad er zijn er slechts 80 verzameld, terwijl er veel meer bedankjes zijn. Thans is het werk in de eerste plaats gericht op het afdwingen van de toelating tot ledenvergadering. Daartoe wordt een handtekeningenactie gevoerd. Enkele NVV-ers hebben het idee te komen tot een nieuwe vakorganisatie met een contributie van 10 cent per week. Dit wordt herhaaldelijk ontkend, maar geruchten erover duiken op nieuwe plaatsen op.

RAPPORT VAN E

AAN HB

No. : 29920

Betr.: BIJeenkomst PARTIJGENOTEN UIT OVERHEIDSDIENST.

Typ. : B.

ACD/207143
Dupl. ☒
DAT. 20 JULI 1955
Bijl. ☒
Code <u>6.357.1</u> <u>05.12</u>

Met medewerking van de I.D. Amsterdam werd d.d. 11-7-1955 het volgende verslag ontvangen.

Bijeenkomst van communistische partijgenoten uit de Overheidsdienst op Dinsdag, 28 Juni 1955, ten huize van D. van NIMWEGEN, Borgerstraat 201-III te Amsterdam (Dirk van NIMWEGEN, geb. 19-7-1904).

Aanwezig waren 12 personen uit alle takken uit de Overheidsdienst, w.o.:

Fokke JOHN (geb. 25-11-1914 te Amsterdam) en D. van NIMWEGEN. De anderen waren wel bekend door de staking maar niet van naam.

Fokke JOHN zei: Door de rancune maatregelen, welke genomen zijn door B. en W. is de aandacht van het Overheidspersoneel speciaal hierop gevestigd. De gedachte: "Och, die arme jongens", leeft sterk onder hen. Daardoor loopt de steunactie in de bedrijven ook zo geweldig.

Het is echter onjuist op deze wijze onze strijdlust te later verslappen.

Door onze eisen: Waarvoor wij in staking zijn gegaan, in de bedrijven weer levend te maken, zal de zaak van de ontslagenen beter gediend worden.

Hierdoor zullen B. en W. worden gedwongen aandacht te schenken aan de ontslagenen en aan de arbeiders in de bedrijven. Wij moeten B. en W. bombarderen met petitie's. Ook de vakbonden mogen niet met rust worden gelaten. Dus makkers, ieder bedrijf stelt zijn grieven over het uitblijven van de loonsverhoging op papier, laat alle arbeiders dit ondertekenen en zendt het naar B. en W.. Ook onze vakvereniging, de B.N.O.P. heeft aan de loonstrijd niet voldoende aandacht geschonken en ik stel voor om te verlangen een ledenvergadering bijeen te roepen waarop dit vraagstuk breedvoerig in discussie moet worden gebracht.

Hierna zal dan een openbare vergadering moeten volgen om onder brede lagen van het Overheidspersoneel de looneisen te propageren en weer opnieuw aan de orde te stellen. Ook moeten wij zo veel mogelijk arbeiders naar de zittingen van het Scheidsgerecht slepen. De arbeiders moeten met eigen oren kunnen horen hoe er met de ontslagenen wordt gesold. Het stakingscomité bestaat nog slechts uit 4 personen, waar van 3 E.V.C.-ers en 1 N.V.V.-er. Dit comité moet worden uitgebreid en wel met zo veel mogelijk bewuste arbeiders, welke niet bij de E.V.C. zijn aangesloten. Jullie moeten alle arbeiders in de bedrijven stuk voor stuk onder de loupe nemen en, zo dit mogelijk is, hen aantrekken om zitting te nemen in het stakingscomité. Ook dit is een vraagstuk van het grootste belang en moet worden opgelost.

E., 19 Juli 1955

✓
RAPPORT VAN E.

AAN HB.

No. : 30186.

Betr. : Vergadering van ontslagen stakers te Amsterdam.

Typ. : C.

ACD/ 288051
Duist.
DAT. 27 JULI 1955
Dijl.
Code 6.117 3.202 57-3202 02.219.3

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd dd. 18-7-1955 het volgende verslag ontvangen :

Vergadering van leidende, uitgesloten (ontslagen) stakers, lid van de C.P.N. te Amsterdam in gebouw Felix Meritis op Woensdag 13-7-1955.

W. van het SCHIP gaf in zijn inleiding de volgende punten ter discussie :

Volgens de partij waren de rancune en de lonen niet gelijk onder de aandacht van de massa verdeeld. Integendeel, de rancune stond momenteel als punt één in de belangstelling. Dit was fout, want, wilde men de actie weer gaande maken, dan was het noodzaak dat de lonen weer ter behandeling werden genomen.

B. en W. zouden hun doel, namelijk de aandacht van de lonen af, hebben bereikt.

Hoe meer de aandacht aan de rancune wordt besteed, des te minder komen de lonen in het gesprek. Hier moeten wij nu juist tegenin gaan. Wij moeten zorgen, dat de aandacht weer op de lonen wordt gevestigd. S.R. en G.V.B. hebben reeds een aanvang gemaakt met een petitie in het bedrijf. Dit is goed; doch wat doen de andere bedrijven? P.W., G.E.B. en H.H.I.? Ook zij moeten zorgen dat er petities komen.

Bij de tram en reiniging zijn reeds uitspraken gekomen en daar moet natuurlijk alle mogelijke aandacht aan worden besteed; anders zouden B. en W. zeggen, dat de rust in de bedrijven is weergekeerd. Dit moet te allen tijde worden voorkomen.

Zij moeten steeds weer met de neus op de feiten worden gedrukt. Voor de B.N.O.P. geldt hier, dat zij meer activiteit aan de dag moet leggen. De B.N.O.P. heeft tot nu toe te weinig zijn gezicht laten zien. Hier geldt in de eerste plaats het instrueren van de leden om met hen tot één geheel in het bedrijf te komen. Dan pas kan de loonstrijd weer goed losbranden. Ook moeten er per bedrijf meer vergaderingen plaats vinden. De partijgenoten kunnen in dezen ook hun steentje bijdragen. Zij zijn het toch in de eerste plaats, die vooraan in de strijd moeten gaan.

Wij weten hoe momenteel de overheid optreedt. De getuigen in de zaak tegen de stakers zijn van nul en geen waarde. De Overheid tracht door intimidatie haar zaak, die zeer zwak staat, nog wat te verstevigen.

Dit alles neemt echter niet weg, dat de positie van de Overheid steeds zwakker en slechter wordt.

Een bekentenis van de confessionele bonden, dat loonsverhoging noodzakelijk is, blijkt steekhoudend genoeg, door hun eisen van vrije loonsvorming. Dit alles gevoegd bij de verhoogde uitgaven in September a.s., want dan wordt de massa weer geconfronteerd met de winteruitgaven en alles wat dat met zich brengt; in die tijd komt dan de huurverhoging.

Dit alles tezamen zal het makkelijker maken dan nu voor een nieuwe actie. Dit wil echter niet zeggen, dat wij nu maar rustig moeten wachten tot September. Integendeel, ook nu moet hard worden gewerkt om de eisen ingewilligd te krijgen.

Er moet de grootste aandacht besteed worden aan een eisenprogramma. Nu moet er gewerkt worden aan de uitbreiding van de actie-bedingen. Niet dat nu de uitgesloten verder kunnen gaan duimendraaien, doch als mocht blijken dat mensen van ons zouden buiten blijven, dat anderen hun werk kunnen overnemen, moeten in de bedrijven commissies klaar staan om zgn. de zaak over te nemen. In de eerste plaats moet er voor gezorgd worden, dat in elke commissie partijgenoten aanwezig zijn. Mocht dit bij de tram niet op elke lijn mogelijk zijn, dan moeten er toch goede B.N.O.P.-ers in zitten.

Het stadsmanifest was een eerste vereiste, doch daar de uitgave financieel niet mogelijk was, moet het nog even wachten.

Wat nu het eerste punt is dat is, dat bij P.W. en G.V.B. momenteel de activiteit moet worden verhoogd. Zij zijn op het ogenblik tamelijk gunstig wat hun activiteit betreft. Dus beide opvoeren. Ook is het dringend noodzakelijk dat de B.N.O.P. de leiding van de acties weer in handen neemt.

De partij moet wat minder in deze zaken worden betrokken, want het is eigenlijk vakbondswerk.

Wij hebben vele winstpunten uit de strijd gehaald. Vele nieuwe contacten zijn via de adhaesie-betuigingen gelegd. De winstpunten van het scheidsgerecht enz., enz.

Het wordt nu ook tijd, dat de zgn. vrije bedrijven worden ingeschakeld. In de eerste plaats moeten de kernen worden aangeschreven voor hun adhaesie.

Wij weten, dat wij in de leiding van de tram vele anti-communisten hebben. Wij maken echter een fout als wij alle anti's loslaten en op partijgenoten en sympathiserenden werken. Wij moeten eerst zorgen dat wij partijlozen en katholieken naar ons toetrekken. Anders hebben de mensen als VENTE, SILJADE, BIJLSMA en maar hun klauwen uit te steken om de partijlozen aan te trekken. Dus, in de eerste plaats zorgen, dat wij de partijlozen naar ons toetrekken.

Wat betreft de B.N.O.P., deze moet nu toch overgaan tot de vergaderingen, die ernstige noodzaak zijn. Het is toch ook voor de B.N.O.P.-ers, uitgeslotenen, niet noodzakelijk, dat zij deze vergaderingen geheim houden. De andere bonden houden toch ook vergaderingen en deze kunnen door al hun leden worden bezocht.

Dit alles wilde van het SCHIP ter discussie stellen. Tijdens de discussie bleek, dat ieder het met de punten van Van het SCHIP wel/eens was. Doch er waren nog andere punten, die Van het SCHIP niet naar voren had gebracht en die deze middag meer in de belangstelling stonden. Dit waren :

1. De afscheiding van de C.P.N.-Tram van de hoofdgroep Overheid;
2. De aanval van RUIJTER en GOUWELIEUW op de financiële centr. comm. en onderlinge meningsverschillen over beide punten in het grote verband.

Over het geheel verliep alles nogal goed, al konden enigen nog niet goed begrijpen waarom de partij er voor was zich af te scheiden van de rancune-actie enz. en dus alles wilde overdragen aan de B.N.O.P.

De aandacht wordt er op gevestigd dat de punten, die in de inleiding door Willem van het SCHIP gehouden en waarin hij het standpunt van de partij uiteenzette (d.i. de partijleiding), een duidelijke koerswijziging betekenen. De partij distancieert zich van de staking en de rancune en hevelt alles over naar de B.N.O.P. onder het motief, dat het zwaar-tepunt weer op de loonstrijd moet worden gelegd.

De actieleidingen moeten worden uitgebreid en in de bedrijven moet er voor gezorgd worden, dat anderen het werk van de ontslagenen kunnen overnemen. Daartoe moeten partijgenoten in de commissie zitting hebben. De B.N.O.P. moet de leiding van de acties in handen nemen en de partij moet minder in deze zaken betrokken worden.

Tevens komt tot uiting, dat de uitgesloten stakers, leidende C.P.N.-ers, er op worden voorbereid, dat zij de bedrijfsafdelingen van de C.P.N.-Overheid, waarvan zij thans lid zijn, moeten verlaten, waartoe zij zelf moeten meewerken door voor goede opvolgers te zorgen in hun afdelingen.

E., 26 Juli 1955.

RAPPORT VAN E

AAN HB

No. : 30642 PA 272460
Betr.: TRAMCOMITÉ TE AMSTERDAM.
Typ. : B.
Bijl.:

16-8-55.
ACD/289908

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd op 6-8-1955 het volgende vernomen betreffende het tram-comité.

Deze week zal er weer een voorbereidende vergadering worden gehouden, zie bijlage A., ter voorbereiding van de grote vergadering aan het einde van deze maand of het begin van de volgende maand. Door personeelsleden van het G.V.B. die een voorwaardelijke straf aangezegd hebben gekregen wordt beroep aangetekend. De stemming onder het personeel wordt weer actief. De aandacht wordt er op gevestigd, dat dit hele strafgedoe voor de gemeente een dure financiële kant heeft, zij erkent hiermee dat de mensen van het G.V.B. en andere bedrijven nog het loon van de 4e April 1955 tegoed hebben en de mensen van Publieke Werken nog 5 dagen. Dit gaat er bij het personeel in als koek en zij zien daarom B. en W. dan ook nu reeds als de verliezenpartij, mede ook door de houding van het scheidsgerecht bij de behandeling der zaken tegen Willem H. OOMEN, (geb. 25-7-1917 te Amsterdam) en andere ontslagenen. Bij het Gemeente Vervoer Bedrijf is ook gestart met de actie tegen het gebruik van de atoombom en is er de komende week een bespreking met die tramjongens die een oproep getekend hebben. Eenmaal in de week wordt nu een bespreking gehouden om de gang van zaken te regelen.

289908

Amsterdam, 8 Augustus 1955.

Beilage 1

Collega's,

Er hebben zich de laatste weken belangrijke gebeurtenissen voltrokken die van groot belang zijn in onze strijd voor loonsverhoging en tegen de ontslagenen.

Wij noemen de herclassificatie van de wagenpoetsers, het besluit van Minister Donker om af te zien van de strafvervolgning jegens de stakers, en de uitdeling van disciplinaire straffen aan allen die aan de staking hebben deelgenomen.

Wij achten het dringend noodzakelijk, hierover met U van gedachten te wisselen en onze houding tegenover o.e.a. te bepalen.

Daarom nodigen wij U uit tot het bijwonen van een vergadering op:

Woensdag 10 Augustus a.s. in
GEBOUW DE LEEUW,
Valkenburgerstraat 149,
des s'morgens te 10 uur,
des s'avonds te 8 uur.

Wij rekenen op aller aanwezigheid,

met collegiale groeten,
de commissie.

Collega's,

Hiermede nodigen wij U uit voor een bespreking op WOENSDAG 17 AUG.
a.s. des avonds om 8 uur ten huize van:

G. de Vente, Wibautstraat 138 hs.

Gezien de belangrijkheid van deze bespreking verwachten wij U
beslist.

De commissie.

AAN HET RIJDEND PERSONEEL VAN HET GEMEENTELIJK VERVOERBEDRIJF.

Waarde collega's,

Meer dan vier maanden zijn verstreken sinds wij eensgezind in staking gingen voor loonsverhoging d.m.v. herclassificatie.

Behoudens voor een honderdtal poetsers, die van loongroep 1 naar 2 zijn gegaan, zijn onze eisen nog steeds niet ingewilligd.

Inplaats daarvan volharden B. en W. in de door hen aangenomen houding. Tegen alle beginselen van recht in blijven zij het ontslag eisen van een aantal Uwer beste collega's en thans durven zij zelfs zover te gaan om allen, die aan de staking hebben deelgenomen, disciplinair te bestraffen.

Dit, terwijl Minister Donker het op het ogenblik niet verantwoord acht de stakers strafrechtelijk te vervolgen, en moet constateren dat "termen aanwezig zijn om van strafvervolgning af te zien".

In verband met deze gang van zaken is de commissie van mening dat het dringend noodzakelijk is het gesprek hierover met het personeel te openen.

Op een vergadering met contactmensen van diverse lijnen, welke wij Woensdag j.l. hebben georganiseerd, is de huidige situatie ernstig besproken en het besluit genomen om op 26 Augustus a.s. een nieuwe nachtvergadering te beleggen.

Hier zullen wij met elkaar de ontstane situatie moeten bespreken en stappen beramen welke er toe moeten leiden dat onze looneisen worden ingewilligd.

De eis van ons personeel was, is en blijft HERCLASSIFICATIE en ALLE ONTSLAGENEN TERUG IN HET BEDRIJF.
Collega's de strijd gaat voort !

De commissie.

ACC 1290854
DAT 21 AUG. 1955
Geda 3.282

RAPPORT VAN E

AAN HB

Nr.: 30764

Betr.: VOORBEREIDING NACHTVERGADERING G.V.B.-PERSONEEL op 26 AUGUSTUS 1955.

Typ.L.

Bijl.:

Met medewerking van de ID te Amsterdam werd dd. 16.8.55 het volgende vernomen.

Voor Woensdag 17 Augustus 1955 is er een vergadering uitgeschreven van de Tram bij de VENTE thuis, hiervoor zijn 40 convocaties verstuurd. (zie bijla
. Op deze vergadering zal van NIE de leiding hebben.
Indien men een staking tot stand brengt ligt het in de bedoeling de VENTE met de leiding der staking te belasten.
Met de bovengenoemde vergadering bij de VENTE thuis, is het de bedoeling om de verschillende mensen met brieven naar B. en W. en naar de organisaties te laten gaan.
Onder leiding van een zekere conduc-teur
is er in een schuur op Sloterdijk een vergadering geweest van conducteurs die van buiten zijn gekomen en nog geen huis hebben. Op verzoek van deze mensen, ± 200 personen, heeft Gerhard GROOT ROESSINK, (geb. 22.10.1913 te Amsterdam) een conceptbrief opgesteld.
Deze brief moet door alle mensen die van buiten Amsterdam komen, en hier nog geen woning hebben, getekend worden en zal dan naar de directeur gezonden worden.

NOTA.

AAN: BA.

VAN: EL/B.

No.: 30806.

Betr.: G.V.B. TE AMSTERDAM.

TYP.:

CD/200925
Dupl. _____

DAT. 22 AUG. 1955

Bijl. _____

Code 3.202 0.357
12.10

Partijvergadering 19 Aug. in Felix Meritis van uitgesloten stakingsleiders. Aanwezig waren

heeft en geïntroduceerd bij , die zitting heeft in het Comité tegen actie van ontslagenen. had zich met verschillende leden van de P.v.d.A. fractie in de gemeenteraad verstaan, waarbij hem was gebleken, dat in de fractie grote meningsverschillen waren ontstaan over de opgelegde straffen aan de stakers. had hierover ook gesproken met (voorzitte Scheidsgerecht). Deze had medegedeeld, dat verschillende zaken van de ontslagen stakers reeds terzijde waren gelegd. De definitief uitgesloten stakers zouden t.z.t. maar eens met een onderhoud moeten hebben. Mogelijk kon hij dan voor herplaatsing in een andere tak van gem. dienst zorgen. had geadviseerd geen staking te beginnen. Protestacties kon hij wel begrijpen. beschouwde deze uitlatingen al het kweken van een defaitistische stemming. Actie tram. De aanwezigen waren van mening dat een 24-uurs-staking wel doorgevoerd kon worden. Wat daarna gebeuren moest, was niet duidelijk. zei, dat de tram op staking moet koersen. Hoe lang deze staking zal duren, moet het personeel uitmaken.

en konden niet beoordelen of er gestaakt zou worden.

Chris BISCHOT stelde voor agitatie te voeren op de lijnen door de aanwezigen en andere partijgenoten, waardoor men een goed beeld zou krijgen van de stemming.

BISCHOT sprak over dit voorstel zijn goedkeuring uit op deze vergadering.

De C.P.N. wil volgens hem indien enigszins mogelijk - de staking doorvoeren.

heeft enige dagen geleden gezegd, dat het gehele overheidspersoneel bij niet doorvoering van de staking een grote demonstratie zou moeten houden. BISCHOT sprak over dit voorstel zijn goedkeuring uit op deze vergadering. Eventueel zou de tram i haar nachtvergadering van Vrijdag a.s. tot die demonstratie kunnen besluiten.

Siep GEUGJES zei tenslotte, dat uit de resultaten van de enquête onder het trampersoneel over de bereidheid tot staken. Tijdens de vergadering van Maandagmiddag 22 Augustus (te 15.00 uur in Felix Meritis) goede conclusies getrokken zouden kunnen worden.

TYP.G 22.8.1955.

RAPPORT VAN E.

AAN HB.

No. : 30787.
Betr. : Acties onder personeel G.V.B. te Amsterdam.
Typ. :

ACD/290929
Dupl.
DAT. 22 AUG. 1955 te Amsterdam.
Bijl.
Code 3.102

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werden op 17-8-1955 ontvangen de volgende mededelingen over acties onder het personeel van het G.V.B. te Amsterdam:
28 Juli 1955 hadden + 80 man van het G.V.B. in Slotermeer in een schuur vergaderd. Deze mensen waren allen van buiten Amsterdam aangetrokken. In deze vergadering kwam naar voren, dat deze mensen het niet eens waren met de gang van zaken bij het G.V.B. Er werd besloten een petitie op te stellen en deze door alle "buitennensen" te laten tekenen.
Zij eisen een eerlijke verdeling van de vroege en late diensten, een betere sociale verzorging en het nakomen van de beloften, die gedaan zijn toen zij bij het G.V.B. te werk werden gesteld. Deze laatste belofte was namelijk : vroege dienst vóór hun vrije dag en late dienst er na. De laatste tijd werd hiermee nogal eens gespeeld en op aanvraag, wordt er geen rekening mede gehouden. Dit heeft tot gevolg gehad, dat twee broers 's middags op lijn 3 van hun wagen zijn gestapt en naar huis zijn gegaan, midden in hun dienst. De wagen lieten zij aan zijn lot over.
Een ander geval dat bekend is, is dat een man van buiten aangetrokken 's morgens het hoofdkantoor opbelde en zei, dat hij het tweede gedeelte niet zou oprijden, omdat zijn laatste reisgelegenheid om 18.00 uur van het C.S. vertrok en zijn dienst om 18.41 uur was afgelopen. Deze man is inderdaad niet opgekomen voor zijn dienst en moest (net als de andere twee) bij de directeur komen. Deze verweet hem, zijn plicht te hebben verzuimd, waarop de man de zaak uitlegde en niet werd gestraft. Voor zover bekend loopt de petitie goed onder de "buitennensen".

E, 22.8.55.

ACD/290980	
Dupl. _____	
DAT. 22 AUG. 1955	
Bijl. _____	
Gede 3.282	

RAPPORT VAN E
AAN HB

No. : 30791
Betr. : VERGADERING STAKINGSCOMITE TE
Typ. :

AMSTERDAM OP 17-8-1955.

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd op 19 Augustus 1955 het volgende vernomen.

Op 17 Augustus 1955 werd ten huize van Gerard de VENDE (geb. 20-5-1924 te Amsterdam) een vergadering gehouden van enige leden van het Stakingscomité en een aantal vertrouwensmensen van de lijnen. Uitgenodigd waren ± 40 à 50 personen. In totaal waren 14 personen aanwezig.

Uit de mededelingen van de vertrouwensmensen is gebleken dat de stemming onder het personeel zo is, dat behoorlijke bereidheid tot staking voor 24 uren bestaat. Het algemene standpunt is, dat nu lang genoeg gespeeld is met de belangen van het personeel en dat de door B. en W. van Amsterdam genomen disciplinaire maatregelen tegen de stakers, de maat hebben doen overlopen.

Op de 18 Augustus gehouden ochtendvergadering van de afd. Tra van de B.N.O.P. te Amsterdam was eenzelfde stemming gebleken.

Op. aan HBVD.

E., 22 Augustus 1955.

RAPPORT VAN E

AAN HB

No. 30865

Betr. VERGADERING VAN UITGESLOTEN STAKERS
AMSTERDAM.

Typ. O.

ACD/ 291095
Dupl. _____
DAT. 25 AUG. 1955
Bijl. _____ <u>6/15/</u> <u>05.12</u>
Codep. N.-LEDEN TE AM- <u>STERDAM.</u> <u>6.4.18</u>

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd dd. 23-8-55 het volgende verslag ontvangen.

Op Maandag, 22 Augustus 1955, te 15.00 uur had in gebouw Felix Meritis te Amsterdam een vergadering plaats van uitgesloten stakers C.P.N.-leden, die in de diverse stakingscomité's een leidende rol vervullen.

Inleiding: begon, dat het er om ging de stemming af te wegen op dit ogenblik van de bedrijven, die in strijd waren geweest (gestaakt hebben) en in hoofdzaak ging het om deze bedrijven, t.w.: Gemeentelijk Vervoerbedrijf, Publieke Werken, Stadsreiniging.

Bij Publieke Werken, aldus de inleider, blijkt praktisch een herclassificatie te zijn doorgevoerd. De stratenmakers bijv. zijn voor 80 % van de vierde naar de vijfde loonklasse met terugwerkende kracht van 1 October 1954 waardoor de strijdstemming praktisch nihil is geworden ten aanzien van de salariering (de stratenmakers zijn bekend als een echte stakersploeg).

Bij de Stadsreiniging bleek op een vergadering van ± 120 man wel van een strijdlustige stemming, maar niet van een stemmin om een-twee-drie te staken.

Bij het G.V.B. was, voor zover hij geïnformeerd was, een behoor

lijke tendenz voor een staking van 24 uur. Hierover wilde hij graag de mening horen van de aanwezige C.V.B.-ers in de te volgen discussie.

Daartegenover is ons wat anders ter ore gekomen, voor de zekerheid kan ik instaan, namelijk, dat het georganiseerd overleg (G.O.) op 14-9-'55 bijeen zal komen en dat van de zijde van A.B.A.-N.V.V. de suggestie wordt rondgestrooid, dat hier wat uit de bus zal komen wat de salariering betreft.

Hij deelde mede, dat de bouwvakken zich solidair met de tram zouden verklaren om ook 24 uren de zaak stil te leggen. Van de Taxi's had hij een soortgelijk geluid gehoord. De taxi-chauffeurs hadden n.l. het idee dat zij onderkruipers waren als het werk bij de tram stillag. De juiste stemming bij alle taxi-chauffeurs werd onderzocht, aldus

Spreker zag bij de tram drie mogelijkheden; t.w.: ten eerste
1. De commissie kondigt een 24-uur-staking af, die dus geforceerd wordt;
2. er kan een spontane 24-uur-staking uitbreken;
3. de commissie stelt een staking voor en de staking volgt spontaan.

Omdat spreker nog niet voor 100% geïnformeerd was of een stakingsparool ingang zou vinden, moest met alle kracht bij de tram gewerkt worden en moesten vooral de A.B.V.A.-leden gepeild worden, maar ook in het oog worden gehouden.

Vervolgens bracht hij het onderhoud met en ter sprake. Hij schilderde af als een typische Trotzkiest, naar wiens oordeel het dus gevaarlijk was te luisteren. De dominee was in diverse ongunstige zaakjes gewikkeld, hij zei niet welke, waardoor wij diens mening als zijnde ongevraagd rustig naast ons neer moeten leggen.

Discussie:

: "Hij bracht hetgeen hij met had besproken en beklemtoonde, dat hij slechts een objectief verslag had gebracht en dat hij van de dominee geen adviezen nodig had en dat hij de adviezen op zichzelf verwierp. Hij sprak daarna over de bijstand van andere bedrijven bij een eventuele staking bij de tram. Hij bevestigde de situatie bij P.W., zoals die had gebracht en voegde er aan toe, dat z.i. afgewacht moest worden wat de tram deed en daarna pas andere bedrijven er bij te betrekken. Hij betwijfelde of bij de tram de mensen wel zo strijdbaar waren als de partijgenoten dachten. Hij stelde de vraag wat men dacht te doen als nieuwe rancune-maatregelen werden genomen. Moest men dan doorstaken of deze rancune-maatregelen accepteren?

: Zijn betoog was hetzelfde als van en had voor zichzelf geconcludeerd, dat de partijgenoten hem er van verdachten spreekbuis te zijn van. Dit verwierp hij. Hij vroeg zich af, welke krachten er werkten bij de tram want kennelijk wil men de tram in een staking betrekken. Zouden ook Trotzkiesten hier aan het werk zijn, die de tram op een dood spoor willen hebben?

: Deze had ook het gevoel dat in deze rare elementen bij de tram aan het werk waren. Immers, de tram is nooit erg strijdbaar geweest en nu is er plotseling een grote strijdbaarheid. Laten we toch niet vergeten, dat we met een man als De

te doen hebben. Wij hebben deze man niet in de hand, als hij spreekt, en als hij steun voelt in de zaal, gaat hij steeds verder de zaak opzwepen. Misschien zijn er bij de tram nog meer van zulke dwazen, zodat we bij de tram de ogen goed moeten open houden.

: Deze begon met te zeggen, dat hij met vacantie was geweest en daarom geen volkomen duidelijk beeld van de tram kon geven. Hij was van mening, dat de partijgenoten zich en bloc op de lijnen moesten begeven om ogen en oren open te hebben opdat men Vrijdagnacht goed beslagen ten ijs komt. Daartoe moeten in de eerste plaats de partijgenoten bijeenkomen en in de tweede plaats moeten zo goed mogelijke vergaderingen van vertrouwensmensen niet partijleden worden belegd.

Naar aanleiding van de discussie-bijdrage van en had hij het idee gekregen, dat deze niet de woorden van ter harte hadden genomen, maar dat hun gedachten en gevoelens had vertolkt en onder woorden had gebracht.

Natuurlijk, aldus spreker, was het nodig de zaak goed onder de ogen te zien voordat men stappen ondernam.

: Deze deelde mede dat hij voor Dinsdag, 23 Augustus 1955 een morgen- en avondvergadering had vastgesteld voor de leden van de bedrijfsafdeling Tram C.P.N., in het bijzonder voor hen, die behoren tot het rijdend personeel, om de stemming te peilen, en instructie tot agitatie te geven. Deze vergaderingen zullen worden gehouden in gebouw Felix Meritis.

Voor Woensdag, 24 Augustus 1955, waren twee vergaderingen belegd voor vertrouwensmensen niet-partijgenoten op de lijsten van de tram in gebouw De Leeuw. Deze vergaderingen waren noodzakelijk om van vertrouwde mensen de mening te horen over de stemming en ter uitbreiding van het thans werkende tram-stakingscomité en tevens hieruit een delegatie samen te stellen, die naar B. en W. van Amstendam en de vakorganisaties zal gaan om antwoord te halen op de kort geleden gezonden brief.

Wat betreft het zich solidair verklaren van de bouwvakarbeiders, hij zag liever dat de bouwvakarbeiders hun eigen looneisen stellen dan zich solidair verklaren. Hetzelfde geldt z.i. ten aanzien van de taxi-chauffeurs.

Het bijeenkomen van het G.O. op 14-9-1955 had z.i. weinig te betekenen gezien de uitlating, die een der bestuurders van het G.M.V. voor het Scheidsgerecht had gedaan n.l., dat een zekere gezegd heeft, dat inderdaad door de Uniebonden niets was gedaan ter verbetering van de bestaande sociale voorwaarden voor het overheidsperoneel in Amsterdam. Deze uitlating van zal zeker op de nachtvergadering van het tramperoneel ter sprake komen en zal zeker grote indruk maken.

Bij een door hem gehouden enquête onder het rijdend personeel van de tram was hem gebleken, dat 60 à 70% van de ondertraagden voor een 24-uur-staking waren.

Hij deelde ten slotte mede, dat de wekelijkse afrekening van bijdrage door het tramperoneel ten behoeve van de uitgesloten stakers was opgelopen tot f.l. 670,-- (voorheen was dit f.l. 200,-- per week).

: Deze gaf als zienswijze dat men nog steeds in de "rampouze-strijd" zat en dat er een tendenz was waar te nemen bi

B. en W. tot retireren. Hij gaf als zijn mening, dat een staking op dit moment niet juist zou zijn omdat zulks opnieuw zou prikkelen.

Dit standpunt werd door de aanwezigen verworpen .

:(Technische Dienst Tram): Deze was van mening, dat men hoogstens tot een 50-50-stemming kon komen, waarmee hij de zaak voor een 24-uur-staking niet gunstig kon zien.

: Deze hoopte, dat op de komende nachtvergadering alle punten van de agenda besproken zullen worden en dat wegens tijds gebrek geen punten achterwege hoeven te blijven.

: Deze zag de toestand heel wat rooskleuriger dan de lauwheid bij het aanvragen van scheidsgerecht-zaken door disciplinaire straffen achtte bij het gevolg van het feit dat alles wachtte op een stakingsparool van de commissie. Zijns inziens bewezen de hogere bijdragen bij de tram voor de ontslagen stakers op verhoogde strijdbaarheid en zeer groot vertrouwen in de tramcommissie.

: Deze vroeg waarom nog slechts 8 personen waren aan gewezen om in de uitgebreide commissie zitting te nemen. De bedoeling was toch 2 man per lijn zitting te doen nemen?

antwoorde hierop, dat voor iedere lijn geen twee mensen waren verkozen. Hij verwachtte dat Woensdag a.s., d.i. 24 Augustu 1955, deze zaak haar beslag zal krijgen.

Beantwoording discussie door :

Hij vatte de discussie als volgt samen:

1. Delegaties naar de vakorganisaties sturen om te vragen wat er op de agenda staat voor de vergadering van het G.C. en wat daar bij de houding van de bestuurders zal zijn.

2. Heel goed de A.B.V.A.-leden bij de tram aftasten om via hen te weten te komen wat onder hen leeft, opdat niet door een verkeerd parool de eenheid tussen A.B.V.A.-en E.V.C.-leden wordt verbroken.

3. Hetzij Donderdagnacht of Vrijdagavond de partijgenoten bij de tram alsnog in vergadering bijeenbrengen om héél goed geïnformeerd te zijn voor de nachtvergadering.

4. Dat alle commissieleden van de tram zich ten volle op de lijnen zullen werpen om agitatie te voeren en de stemming te peilen.

Einde van de vergadering.

E,

24-8-55.

ACD 7 291096
Dupl. _____
DAT. 25 AUG. 1955
Bijl. _____
Code <u>6,151</u> <u>05,12</u>

15 85

RAPPORT VAN E.

AAN HB.

No. : 30864

Betr. : Vergadering leiders diverse stakingscomité's.

Typ. : C.

6.418

Met medewerking van de I.D. Amsterdam werd dd. 20-8-1955 het volgende vernomen :

Op Vrijdag 19 Augustus 1955 te 13.00 uur had in gebouw Felix Meritis te Amsterdam een vergadering plaats van uitgesloten stakers/C.P.N.-leden, die in de diverse stakingscomité's een leidende rol vervullen.

RAPPORT VAN E

AAN HB

Nr.: 30910

Betr.: VERGADERINGEN, STAKINGSCOMMISSIE BIJ DE TRAM MET VERTROUWENSMENSEN.

Typ.L.

1 3 2 5 4

ACD/ 291373
Dept. _____
DATE 27 AUG. 1955
Att. _____
Code 3,282

[Handwritten signature]

Met medewerking van de ID te Amsterdam, werden op 25.8.55 de volgende verslagen ontvangen.

Op Woensdag 24 Augustus 1955, te 10.00 uur en te 20.00 uur werden twee vergaderingen gehouden door de stakingscommissie bij de Tram samen met de zgn. vertrouwensmensen van de lijnen van de tram. Deze vergaderingen werden gehouden in gebouw "De Leeuw" te Amsterdam, Buiten de commissie waren 'smorgens ± 30 personen aanwezig; in de avondvergadering waren buiten de commissie-leden ± 50 personen opgekomen.

G. de VENTE hield een soort inleiding (hij dwaalde telkens af en kwam dan weer op de reeds behandelde punten terecht), waarin hij sprak over de uitlating, die de C.N.V.-bestuurder PIER had gedaan op een zitting van het Scheidsgerecht te Amsterdam (de Uniebonden hadden 3½ jaar onderhandeld, maar niets bereikt en hadden in feite het personeel zoet gehouden en dus alleen maar gezorgd voor de arbeidsrust in het bedrijf). Hij spon dit breed uit en kwam daarna op een binnengekomen brief van de B.N.O.P., waarin deze organisatie verzocht op de a.s. nachtvergadering een spreker van hen het vraagstuk van herclassificatie te laten behandelen. Besloten werd om de schijn op te houden van neutraliteit, dat aan alle vakorganisaties een uitnodiging zal worden gezonden om ook op die nachtvergadering een spreker te laten optreden over hetzelfde onderwerp.

Over de nachtvergadering sprak hij, dat er wat moest gebeuren omdat het personeel uitzag naar hetgeen de commissie zou doen. In wat zwakke beoordelingen (zijn betoog is niet te verslaan) borduurde hij op het thema van een 24-uur-staking en vroeg tenslotte in de discussie de stemming, die op de lijnen heerst.

De discussie moest als lauw betiteld worden. Slechts aarzelend kwamen de sprekers naar voren en uit het geheel bleek duidelijk, dat de aanwezigen de stemming als 50.-50 beschouwden. Een staking zou zeker niet worden gedragen door het personeel. Sommigen zeiden ronduit, dat op de lijnen, die zij vertegenwoordigden, het personeel liever niet staakte.

Avondvergadering.

Deze vergadering gaf een soortgelijk beeld als de ochtendvergadering, maar na de rede van VENTE hield een toespraak. De kern van zijn toespraak was het volgende: Als we de zaal op de nachtvergadering, vol krijgen, is dat al een pracht manifestatie en van een manifestatie moeten wij uitgaan. Een volle zaal is al een klap in het gezicht van B. en W. van Amsterdam en van de Uniebonden. Een volle zaal betekent een overwinning.

Wat er uit de zaal naar voren komt is belangrijk. Wij praten nog niet over staken, maar het voor en tegen moet eerlijk naar voren worden gezegd.

bracht. Zij, die op de nachtvergadering komen, vertegenwoordigen het strijdbaarst gedeelte van het rijdend personeel en zij brengen ook datgene opdat wij duidelijk kunnen zien wat onder hen leeft. Het gaat er om dat wij moeten laten zien, dat wij nog één blok vormen en door deze manifestatie tonen wij, dat wij er zijn.

AAN HET RIJDEND PERSONEEL VAN HET GEM.VERVOERBEDRIJF

Waarde collega's, Vrienden !

Onverminderd gaat onze strijd voort, ondanks de manier waarop B. en W. het wapen van de tijd hanteren.

Want wat er ook is gezegd en geschreven, één ding staat onomstotelijk vast, namelijk dat wij wat betreft de strijd zeer reëel en wat betreft de tijd zeer lankmoedig geweest zijn.

Wanneer wij de achter ons liggende periode bekijken, dan kunnen wij met het grootste vertrouwen de toekomst tegemoet zien, want

DE PRACHTIGE EENHEID EN SOLIDARITEIT

die onze strijd toen en nu heeft gekenmerkt zal onvergetelijk blijven.

Wij weten allen dat onze komende NACHTVERGADERING opnieuw een klap zal zijn voor hen die trachten, onze prachtige actie met het wapen van de tijd te laten doodbloeden.

VRIENDEN, COLLEGA'S !

Wij zijn ons allen bewust van de verantwoordelijkheid die wij met elkaar te dragen hebben, een verantwoordelijkheid óók voor onze gezinnen om hen door onze gerechtvaardigde strijd een menswaardig bestaan te verzekeren.

NEEMT DAAROM ALLEN DEEL AAN DE KOMENDE NACHTVERGADERING

opdat deze in het teken zal staan van

ONZE KRACHT en ONZE WIL om te WINNEN !

De vergadering vindt plaats in de nacht van

Vrijdag 26 op Zaterdag 27 Augustus a.s., in gebouw

"De Brakke Grond" in de Nes.

ZAAL OPEN OM 1 UUR.

AANVANG 1.30 UUR.

De Commissie van personeel van het
Gemeentelijk Vervoer Bedrijf.

KOMT ALLEN !!

KOMT ALLEN !!

KOMT ALLEN !!

Aan het Amsterdamse gemeentepersoneel

Het is niet de gewoonte van een organisatie als de Algemene Bond van Ambtenaren om op alle publicaties in te gaan, die dagelijks in bepaalde kranten maar ook zo af en toe in de vorm van pamfletten onder onze ogen komen.

Dit standpunt hebben wij niet ingenomen, omdat wij ons niet bewust zouden zijn van onze verantwoordelijkheid als vakbeweging om de werkers in overheidsdienst van *juiste* voorlichting te dienen, maar veeleer omdat het zinloos is met lieden in het strijdperk te treden, die bewust de werkelijke feiten verdraaien en daardoor onrust zaaien onder het personeel.

Op 26 Augustus 1955 wordt door het Comité een nachtvergadering belegd ter bespreking van het niet nakomen van een toezegging van Burgemeester en Wethouders om de herclassificatie in het Georganiseerd Overleg aan de orde te stellen. Deze toezegging is door B. en W. niet gedaan. Dit agendapunt is dus onwaar.

Wel is in publicaties tijdens de staking door Burgemeester en Wethouders verklaard, dat uitsluitend het Georganiseerd Overleg in eerste instantie de indeling van het personeel behandelt en dat tijdens stakingen dit orgaan buiten werking werd gesteld.

Wat is herclassificatie?

Van Comitézijde wordt gesuggereerd, dat dit gelijk is aan een hogere indeling. Dit nu is een volkomen misvatting. Het is afkomstig van herzien, classeren is indelen, dus herziening van indelingsrang.

De Comité's beweren, dat dan A naar B moet, B naar C, C naar D, enz. Dit is volkomen onjuist. Herclassificatie is ook: B naar A, C naar B en D naar C, enz.

Het rijdend personeel was tot 1934 ingedeeld als volgt:

Trambestuurder in D en een toeslag tot E; hij kreeg betaald naar loongroep E, dus zonder extra-betaling voor uren na 18 uur en diensten op Zondag.

De conducteur was toen ingedeeld in C en kreeg betaald naar D voor continu-dienst.

In 1934 kwam de beruchte herclassificatie

De trambestuurder ging van D naar C plus een toeslag tot D.

De conducteur ging van C naar B, ook met een toeslag tot C.

Door de erkende vakbonden is dit in 1951 ongedaan gemaakt. Er werd weer geherclassificeerd. De trambestuurder werd weer, als voor de eerste herclassificatie, ingedeeld in D en de conducteur in C met volledige continuoeslag. De trambestuurder werd hierdoor belangrijk beter betaald. Het loonverschil D-E is f 4,80, de continuoeslag is gemiddeld f 7,50. Wat wil men nu? De indeling terug van voor 1934, met een inkomenverlies van f 2,70 per week? Wenst men dit niet, dan zullen er andere verlangens kenbaar moeten worden gemaakt. Het woord herclassificatie is een zinloos woord zonder feitelijke inhoud.

Waarom die vergadering op 26 Augustus?

Men wil actie voeren tegen het niet nakomen van een niet door Burgemeester en Wethouders gedane toezegging.

Amsterdams gemeentepersoneel,

laat U toch niet door deze onverantwoordelijke instanties om de tuin leiden. De jongste actie in de Rotterdamse haven gaf nu openlijk weer zulk een les. De E.V.C.-wijsheid kwam niet verder dan het benoemen van actie-comité's in alle afdelingen van het havenbedrijf.

Zo is ook de gang van zaken in Amsterdam. Dat er verschillende personen onbewust in comité's zitting hebben genomen zonder deze wetenschap, is te betreuren. Dat men dit nu nog niet doorziet, is onaanvaardbaar.

Het jongere personeel, dat van de historische opbouw van de indeling van het Amsterdamse gemeentepersoneel weinig of niets afweet, kan door de demagogische voorstelling van zaken worden misleid.

Wij waarschuwen hen daartegen

De misleiding wordt bedreven om wantrouwen te brengen tegen de vakbeweging. De E.V.C.-comité's, C.P.N. en De Waarheid hebben een grote groep ongeorganiseerden nodig om dit soort van acties te kunnen ontwikkelen. Organiseert U nu, opdat U een juiste voorlichting kunt krijgen van het zegenrijke werk, dat de vakbeweging voor het Amsterdamse gemeentepersoneel in de primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden tot stand heeft gebracht met een te laag aantal georganiseerden en onthoudt U ervan, gehoor te geven aan oproepen van Comité's welke op onverantwoordelijke wijze met U en Uw gezinsbelangen omspringen.

Uitsluitend de door de verantwoordelijke organisatie geleverde activiteit kan verbetering brengen in Uw positie.

Wij doen daarom nogmaals een dringend beroep op U allen zich niet opnieuw te laten verleiden tot het doen van onberaden stappen, die alleen tot resultaat leiden, dat U zichzelf en Uw gezinnen nadeel berokkent.

NAMENS HET AFDELINGSBESTUUR VAN DE A.B.V.A.

No. 64 Qyy-4-'55

Onderwerp: Nachtvergadering personeel
Amsterdamse Gemeente Tram.

VERTROUWELIJK

ACD/ 29/796
Dupl. <i>[handwritten mark]</i>
DAT. 30 AUG. 1955
Bijl. <i>[handwritten mark]</i>
Code 3.202

27 Augustus 1955

Ten aanzien van de vergadering van Amsterdams Tram-personeel, gehouden in de nacht van 26 op 27 Augustus 1955 in het gebouw De Brakke Grond, wordt nog het volgende medegedeeld:

De vergadering zou aanvangen om 1.- uur. Te ongeveer 0.45 uur waren ongeveer 50 personen, het merendeel gekleed in het uniform van de Tram, voor het gebouw aanwezig. Daarna kwamen van verschillende richtingen meerdere groepjes tram-personeel naar het vergaderlokaal. Het overgrote deel van deze mensen (naar schatting 75%) was in uniform gekleed. Ook werden ongeveer 30 conductrices in uniform opgemerkt. De stemming van de op straat staande personen was rustig. Van een strijdbare stemming was geen sprake, zij stonden in groepjes rustig met elkaar te praten. Te ongeveer 1.15 uur werd geroepen, dat de vergadering een aanvang zou nemen.

Bij het betreden van het gebouw was geen controle, maar bij het binnengaan van de zaal, stonden verschillende personen bij de toegangsdeur en vroegen aan voor hun onbekende burgers, wat zij kwamen doen.

ONDERWERP: Verslag van de op Dinsdag 30 Augustus 1955 in gebouw Bellevue te Amsterdam gehouden protest-bijeenkomst van het gemeentepersoneel i.v.m. het ontslag van de 61 gemeenteambtenaren.

ACDI 299064
Dupl.
DAT. 1 SEP. 1955
Bijl. /
Code 3.282
31 Augustus 1955.

Blijkens mededeling in het dagblad De Waarheid van 30 Augustus 1955, Amsterdamse editie, werd op Dinsdag 30 Augustus 1955 in gebouw Bellevue te Amsterdam een protest-bijeenkomst belegd voor het gemeentepersoneel van Amsterdam, in verband met het ontslag van de 61 gemeenteambtenaren. De aanvang van deze openbare bijeenkomst was bepaald op 20.00 uur.

De bijeenkomst werd gehouden in de toneelzaal van genoemd gebouw, terwijl te ongeveer 20.15 uur bleek, dat de capaciteit van deze zaal niet groot genoeg was om het aantal belangstellenden te bergen. Daarom werd de ernaast gelegen zaal erbij genomen. Hierdoor werd de totale capaciteit ongeveer 1500 zitplaatsen. Te omstreeks 20.30 uur waren er ongeveer 1400 aanwezigen.

Op het podium was een tafel geplaatst, waar te 20.30 uur 9 mannen achter plaatsnamen.

De voorzitter, die niet werd geïdentificeerd, opende de bijeenkomst met een kort welkomstwoord, waarna hij het woord gaf aan:

Gerhard de VENTE geboren te Zaandam 20 Mei 1924.

Deze spreker verzocht allereerst aan de directie van Bellevue, om de verborgen af luisteraars van deze bijeenkomst in de zaal te willen brengen. Als reactie hierop werd ongeveer 10 minuten later door deze spreker medegedeeld, dat de zaalhuur van de te 20.15 uur bijgevoegde zaal door de directie van fl. 170.- op fl. 100.- was gebracht.

Vervolgens ging spreker uitvoerig in op het door het Scheids-gerecht bepaalde, n.l. bevestiging van het ontslag van de 61 gemeenteambtenaren. De consequenties hiervan zijn, aldus spreker, dat de ambtenaren het stakingsrecht ontnomen wordt. De ambtenaren hebben dus niet het recht, om in uiterste noodzaak dit recht, van de vrije burger in een vrij land te hanteren. Hem wordt dus de kans ontnomen, om voor zijn gezin betere bestaansmogelijkheden te verkrijgen.

Na over dit punt nog enige tijd te hebben gesproken, besloot spreker met de mededeling, dat deze bijeenkomst slechts een informatieve bespreking was. In komende bijeenkomsten van de verschillende gemeentelijke instanties en de vrije bedrijven zal moeten worden uitgemaakt, wat ons verder te doen staat.

Hierna werd het woord gevoerd door:

Ook deze spreker, ging uitgebreid in op het ontslag van de 61 ambtenaren. Zijn redevoering was van dezelfde strekking als de rede van De VENTE.

Hierna werd nog het woord gevoerd door:

Gerhard GROOT ROESSINK, geboren te Amsterdam 22 October 1913, bekend.

Deze spreker verklaarde uitdrukkelijk, dat de BNOP niet

achter de loonpolitiek van de Regering staat. Hij drong aan op het voeren van actie tot het verkrijgen van een loonsverhoging van 10% en het verkrijgen van de herclassificatie. Men kon echter ook in zijn betoog beluisteren, dat het missen van het stakingsrecht voor de gemeenteambtenaren, de grootste grief is. Hij betreurde het verder, dat hedenavond geen vertegenwoordigers van de erkende organisaties aanwezig waren.

Tot slot werd voor de pauze het woord gevoerd door:

Ook deze spreker beaamde, wat reeds door de vorige sprekers naarvoren was gebracht.

Hierna werd er van 21.15 uur tot 21.30 uur gepauzeerd. Tevens werd er door de voorzitter medegedeeld, dat door het personeel van de tramlijnen 3, 5 en 10 gevraagd was wat zij nu moesten doen. Hierbij werd kennelijk bedoeld staken of doorwerken. De Voorzitter deelde mede, dat er voorlopig doorgewerkt moest worden en dat er op Woensdag 31 Augustus 1955 in een nachtvergadering van het personeel van het GVB in gebouw Frascati door dit personeel zal worden beslist welke actie nu verder zal moeten worden gevoerd. Dit personeel had dan de tijd om met hun vrouwen deze zaak te bespreken en dan kunnen zij in deze nachtvergadering, die uitsluitend voor dit personeel toegankelijk zal zijn, hun beslissing nemen.

Ook werd medegedeeld, dat door het personeel van de Havens- en Handelsinrichtingen op Woensdag 31 Augustus 1955 in gebouw De Arend, 1e Breeuwersstraat alhier, eveneens een vergadering over deze materie zal worden gehouden. Ook deze vergadering zal alleen voor het personeel van dit bedrijf toegankelijk zijn.

Verder zullen in de komende dagen vergaderingen worden belegd voor het personeel van de grote bedrijven en voor het personeel van Publieke Werken en van de Stadsreiniging.

Te ongeveer 21.30 uur werd vervolgens het woord gevoerd door:

Deze welbespraakte redenaar, gaf allereerst een toelichting op de uitspraak van het Scheidsgerecht. Hij las o.m. het laatste gedeelte van de door hem ontvangen beslissing van dit Gerecht voor.

Vervolgens ging ook hij in op het niet bezitten van het stakingsrecht voor deze ambtenaren.

Uitdrukkelijk verklaarde hij, dat zij die op de stoelen van B en W zitten hebben de gemeenteambtenaren en hun gezinnen voor honderduizenden, ja voor miljoenen bestolen, door hen steeds de loonsverhogingen te onthouden.

Hierna werd het woord gevoerd door:

Fokke JOHN, geboren te Amsterdam 25 November 1914, bekend. Hij legde zich geheel bij de vorige sprekers neer, doch hij was de eerste, die een spoedige staking aankondigde met de woorden: "Desnoods zullen wij zeer binnenkort gebruik maken van het recht tot staken."

Vervolgens sprak:

Dit was volgens zijn eigen mededeling een Katholiek ambtenaar. Hij sprak over de slechte sociale toestanden in de gezinnen van de gemeenteambtenaren, waarbij hij o.m. naarvoren bracht de hoge huren, die door deze ambtenaren moeten worden betaald voor de woningen achter de Sloterdijk. Hierdoor zijn de vrouwen van deze ambtenaren verplicht te gaan werken, om te kunnen zorgen, dat hun kinderen behoorlijk worden opgevoed. Het is de taak van B en W te zorgen, dat deze vrouwen aan hun gezin worden teruggegeven, door het geven van loonsverhoging.

Als laatste spreker trad op:

Hij deelde mede, dat er momenteel weer een tramcomité bestaat, dat 85 leden telt. Verder deelde hij mede, dat door de slechte toestand, waarin het materieel van het GVB verkeert, het Amsterdamse publiek in gevaar wordt gebracht. Ook al verzegelt de politie de tramwagens, die bij een ongeval betrokken zijn, dan laat B en W deze verzegelde tramwagens door een luik in de grond repareren.

Hij richtte zich speciaal tot DE VENTE, die hij mededeelde, dat het nieuwe comité tot actie bereid is en dat wanneer de leden van dit comité mochten worden ontslagen er toch weer nieuwe leden klaar staan om een nieuw comité te vormen. Hij vestigde nog eens speciaal de aandacht op de te houden nachvergadering, waarin zal worden beslist, wat er verder gedaan moet worden.

Hierna werd door de voorzitter de bijeenkomst gesloten. Hij deelde mede, dat de comité's van PW, SR, het oude en het nieuwe comité van de tram werden verzocht in de zaal achter te blijven, voor nadere besprekingen. De bijeenkomst was te omstreeks 22.15 uur beëindigd.

Bij de uitgangen werd gecollecteerd door personeel van het GVB, teneinde te kunnen bijdragen in de onkosten van zaalhuur enz..

Er werd opgehaald fl. 352,98.

Er werd besloten een motie te richten aan B en W, de Gemeenteraad, de Besturen van de erkende organisaties en aan de Pers. In deze motie, die door vertegenwoordigers van het gemeentepersoneel zal worden overhandigd, wordt medegedeeld, dat het personeel niet accoord gaat met de beslissing van het Scheidsrecht en dat " de strijd voor hogere lonen met vergrote kracht zal worden voortgezet tot een aanvaardbare oplossing is bereikt."

Omtrent de stemming onder de aanwezigen kan worden medegedeeld dat het kennelijk niet in de bedoeling lag om tijdens de bijeenkomst een staking te proclameren, doch dat de aanwezigen hier zeker niet tegen zouden zijn geweest. Men was er kennelijk op uit dit in de diverse te houden vergaderingen door het personeel van de verschillende bedrijven, door dit personeel zelf te laten beslissen. Omtrent de stemming onder het GVB-personeel kan worden medegedeeld, dat redelijkerwijs is aan te nemen, dat dit personeel tot staking bereid is.

Bijlage behorende bij het verslag van de op Dinsdag 30 Augustus 1955
gehouden bijeenkomst van het Gemeentepersoneel in gebouw
Bellevue te Amsterdam.

31 Augustus 1955.

Door de voorzitter werd gevraagd of er onder de aanwezigen ook
vertegenwoordigers waren van de erkende organisaties, daar zij
deze organisaties hadden uitgenodigd.

Hierop bleek, dat van de KAB, het CNV en het NVV niemand aan-
wezig was. Later werd medegedeeld, dat deze organisaties ver-
hinderd waren, daar zij zelf in spoedvergadering bijeen waren.
Deze mededeling werd met een hartelijk gelach ontvangen.

Wel werd door een lid van de ABVA, genaamd , getracht iets
naarvoren te brengen. Hem werd verzocht voor de microfoon te
willen komen. Hij liet echter verstek gaan, terwijl DE VENTE,
de aanwezigen mededeelde, dat deze , mede tegen hem had
getuigd, wat zijn ontslag ten gevolge had.

Ook trachtte een niet genoemde OVB-er het woord te krijgen,
doch hem werd door de voorzitter medegedeeld, dat zij met de
OVB niets te doen wilden hebben, daar het voorbeeld van de actie
van deze Bond te Rotterdam de aanwezigen nog duidelijk voor de
geest stond. Ook zei hij, dat de OVB niet met het Overheids-
personeel uitstaande heeft.

-----W-5.-----

n° 13
/

ACDI	299292
Dupl.	1 September 1955.
DAT.	2 SEP. 1955
Bijl.	
Code	3.282

Op Donderdag 1 September 1955 werd te 1.30 uur v.m. een vergadering gehouden in de grote zaal van Frascati aan de Nes, alhier, belegd door het actie-comité van het Gemeentelijk Vervoer Bedrijf, kortweg genoemd de "tramcommissie". Aanleiding voor deze vergadering was de uitspraak van het Ambtenarengerecht, waarbij de 61 ontslagen ambtenaren in het ongelijk werden gesteld.

Capaciteit van de zaal bedroeg 500 zitplaatsen. Aanwezig waren pl.m. 600 personen, waarvan een gedeelte werd ondergebracht in de koffiekamer. De vergadering was uitsluitend toegankelijk voor het rijdende personeel en voor de leden van de technische dienst, benevens voor de vertegenwoordiger van de pers.

Te 13.50 uur opende een onbekend gebleven persoon de vergadering. Hij begon met het verzoek tot diegenen, die niet tot het GVB behoorden, de zaal te willen verlaten.

Hij deelde mede, dat de tramcommissie met enige leden was uitgebreid. Hij herinnerde aan de op Dinsdag j.l. gehouden vergadering in Bellevue, waar besloten was, dat ieder gemeentelijk bedrijf op zich zelfstandig moest bepalen, wat de houding zou zijn.

Na de opening kwam aan het woord Gerhard de VENTE geb. Zaandam, 20.5.'24

Hij bracht de aanwezigen in herinnering, dat zij in de nacht van 30 op 31 Maart j.l. plechtig hadden verklaard: "één eruit allemaal eruit". En nu was het dan zover, gezien de uitspraak van het scheidsgerecht. Hij deelde mede, dat het personeel van Haven- en Handelsinrichtingen gisteravond (31 Aug.) in vergadering bijeen is geweest. Hij wist nog niet, welke beslissing daar was gevallen, maar wel kon hij verzekeren, dat de stemming daar prima was.

VENTE vergeleek de toestand van nu met die van Februari 1941. Toen kwamen de trammannen op voor hun landgenoten. Toen werd er niet over stakingsrecht gesproken. Ook nu moeten jullie bereid zijn op te komen voor je collega's, maar niet in de eerste plaats voor hen. In de eerste plaats gaat het om het stakingsrecht. Dit is een strijd niet alleen voor de tram maar voor de gehele arbeidersklasse.

Spreker leverde kritiek op de houding van het NVV.

Het verdere betoog van de VENTE was er geheel op gebaseerd de zaal te beïnvloeden, om de staking tot een feit te maken. Hierop volgde de discussie. Het gesprokene kon zeer slecht worden verstaan. Uit hetgeen door de diverse sprekers naar voren werd gebracht kon wel worden opgemaakt, of zij vóór of tegen staken waren.

No. 1. stelde zich op het standpunt: één erin, allemaal erin; één eruit, allemaal eruit. Mijn persoonlijke mening is: staken. Laat U niet bang maken, door strafmaatregelen. Hij riep op tot eenheid en solidariteit.

No. 2. Hij huldigde hetzelfde standpunt als zijn voorganger, n.l. één eruit, allemaal eruit. "Ik zit in de tramcommissie en ik blijf erin. Ik daag de B.M. uit op een nader te bepalen tijdstip met ons een vergadering te beleggen." Hij somde voorts een aantal onlangs behaalde successen op, o.a. door de lassers van de NBSM en de chauffeurs van het Groenhoedenveen.

No. 3. Vermoedelijk genaamd lid van het NVV. Hij bedankte voor de hem verleende toestemming enige woorden te mogen spreken. Hij stelde, dat de voorstanders van een staking de strijd wilden ingaan, om o.a. ook deel te mogen nemen aan het overleg. Maar als er een actie komt, is er geen sprake meer van overleg.

Jullie zijn speciaal gekant tegen het NVV, niet tegen de KABC en het CRV. Waarom? Omdat het NVV de grootste bond is. Spreker somde uitvoerig op, hetgeen er door de erkende bonden sinds 1945 door overleg was bereikt. Hij waarschuwde allen voor de gevolgen van een eventuele staking en wees, dat de erkende organisaties niet achter een actie zouden staan. Deze spreker werd herhaaldelijk door geschreeuw onderbroken en de VEBE moest al zijn overredingskracht aanwenden om het rumoer te onderdrukken.

No. 4. zei, dat men hem zonder zijn toestemming van werkmans tot ambtenaar hadden "gepromoveerd". Hij had er een half jaar "lik" voor over om d.m.v. staking het stakingsrecht terug te krijgen.

No. 5 was de bekende geb. A'dam, 25.7.'17.

Het NVV laat je in je hemd staan. Toen ik vanavond naar deze vergadering ging, werd me gezegd: " , ze laten ons in ons hemd staan". Maar ik zei, dat ik vertrouwen had in de tramcommissie. Jullie moeten goed onthouden, het gaat niet om mij of om die 61 man, het gaat om het stakingsrecht, het gaat om de rechtsverkrachting. Waar blijven we, als dat zo door gaat?

Aan het eind van zijn betoog schreeuwde , dat zijn advies was: staken, staken!

No. 6. Hij was tegen staken, want dan vielen er nog meer slachtoffers. "De gewone man treffen wij met een staking, niet de rijken, en uiteindelijk verliezen wij toch".

No. 7. Hij zei: één eruit, allemaal eruit. Dan maar aan de hongerpaal. In het particulier bedrijf is er werk genoeg voor ons.

No. 8. Alleen via de erkende organisaties is er iets te bereiken. Staken is niet de weg. Als er gestaakt wordt, ga ik werken.

No. 9. was een man van buiten. Hij beantwoordde niet de vraag of hij vóór of tegen staken was.

No. 10. noemde de pers en de politie vrienden. Hij gaf evenmin zijn zienswijze t.a.v. staken weer.

No. 11. stelde zich op het standpunt, dat wanneer de wethouders het recht hadden ambtenaren, die zich misdroegen te ontslaan, zij het recht moesten hebben de wethouders, als zij zich misdroegen eruit te "sodemieteren." Hij liet zich niet in met politiek. Hij eiste herclassificatie, terugkomst van de ontslagenen en teruggave van het stakingsrecht. Hij was vóór staken.

No. 12 was een Fries, die ongeveer een half jaar geleden in

dienst was getreden. Hij nam het standpunt in van : één voor allen, allen voor één.

No. 13 liet zich niet uit, of hij vóór of tegen staken was. No. 14 was een Groninger, die 4½ jaar in dienst is. Hij zat reeds voor enige honderden guldens in de schuld en liet blijken, dat/niet ~~hij~~ afwijzend stond tegen staken.

hij

No. 15 was tegen staken.

No. 16 beweerde, dat B & W de rechten verkrachten ~~die~~ door onze voorouders door strijd zijn verkregen. Hij was voor staken. "Met ons valt niet te spotten". Hij noemde de toegepaste methoden "nazi-methoden". Hij eiste het stakingsrecht.

No. 17 was één der ontslagenen, niet van de tram en kennelijk een lid van het CNV. Hij zei, dat wat zij waren begonnen, ook moesten beëindigen.

No. 18 roemde de houding van de CNV-bestuurder BATENBURG/de JONG en men kon het niet aan hem verwijten, dat het overleg nog niet heropend was.

No. 19 was de belangrijkste spreker in deze vergadering. Hij wees de aanwezigen erop, dat er terdege rekening mee gehouden moest worden, dat meer dan de helft, een 7 à 800 man hier vannacht niet aanwezig was. Een van deze 7 à 800 man doet het grootste gedeelte niet mee. Wanneer dus de meerderheid van de hier aanwezigen voor staken zou stemmen, zou dit de verhouding niet juist weergeven. De laatste keer zijn wij min of meer met de staart tussen onze benen weer naar binnen gegaan. Zorg ervoor, dat de tram niet de spits afbijt voor de andere gemeente-bedrijven. Het personeel van de Haven- en Handelsinrichtingen heeft nog geen beslissing genomen. Dat wacht op de beslissing van de tram. De reiniging gaat vanavond pas vergaderen en zal zich laten leiden door jullie beslissing. Onderschat niet de macht van het gemeente-bestuur, dat niet zal buigen voor geweld. Nu zijn er 61 ontslagen, maar dat kunnen er wel eens 161 worden. Ik wil jullie niet beïnvloeden, maar hou met deze feiten terdege rekening. Meer dan de helft is er nu niet.

De vorige keer hebben B & W militairen ingezet, dit zullen z nu zeker weer doen. Ieder van jullie moet zelf beslissen naar eer en geweten.

Na hem kreeg ~~de~~ weer het woord. Hij verzekerde de aanwezigen, dat zij konden rekenen op grotere solidariteit en op grotere steun, moreel en financieel, van de Amsterdamse arbeiders. Opnieuw schreeuwde hij: staken, staken, staken! Hierna werd een binnengekomen brief voorgelezen van de Haven- en Handelsinrichtingen, waarin stond vermeld, dat wanneer het personeel van de tram zou besluiten tot staken, zij dit ook zouden doen.

De VENDE deelde hierop mede, dat zou worden overgegaan tot stemming. Hij vroeg de aanwezigen, op welke wijze er gestemd moest worden n.l. schriftelijk of d.m.v. opstaan. Hierop verkreeg hij geen duidelijk antwoord. Hij vroeg toen, of zij die tegen staken waren, naar voren wilden komen. Ongeveer 50 man voldeed aan dit verzoek. Uit de zaal werd toen het misnoegen mitgesproken over een dergelijke manier van stemmen, waarop men alsnog overging tot schriftelijk stemmen. De tram commissie bleek de benodigde briefjes hiervoor reeds gereed te hebben. Op ieder briefje stond: VOOR/TEGEN.

Aan de heren van de pers werd gevraagd, of zij bereid waren het stembureau te vormen, waarop deze antwoordden: "Daar be-

ginnen wij niet aan".

Na een korte onderbreking deelde de VENTE mede, dat de uitslag van de stemming als volgt luidde n.l. 268 tegen staken, 191 vóór staken. Hierop viel een pijnlijke stilte in.

De VENTE hield toen een dramatische betoog, dat erop neerkwam, dat hij zich in zijn hemd gezet voelde door zijn collega's. Hij voelde, dat hij niet langer het vertrouwen genoot en besloot met de verzekering zijn best toch te zullen blijven doen voor een betere toekomst, een toekomst, die hij echter niet voorzag. Er ontstond hierop een groot rumoer. Diverse aanwezigen grepen naar de microfoon en er werd o.a. geroepen: Mannen, moet dat nu zo? Moeten wij die jongens nu in hun hemd laten staan? Waarop door de zaal werd geantwoord: Nee! Doch anderen schreeuwden terug: "Ja, maar wat willen jullie dan?"

Door één spreker werd voorgesteld een grote demonstratie te houden door personeel van alle gemeente-bedrijven, doch het onverwachte resultaat der stemming veroorzaakte een dermate grote verwarring, dat op dit voorstel geen reactie werd vernomen.

Eén der aanwezigen conductrices nam nog het woord. Zij was zeer teleurgesteld in de houding van haar mannelijke collega's. Zij had gedacht met kerels te doen te hebben, maar het bleken lafaards te zijn.

Ten laatste werd nog geschreeuwd: "Wat doen wij, als vanavond de reiniging en P.W. besluiten in staking te gaan?" Maar ook hier werd niet gereageerd.

Te pl.m. 4.55 uur ging de vergadering uiteen. De volledige tram commissie verzamelde zich hierop in de koffiekamer, waar nog to ongeveer 5.30 uur werd gediscussieerd. Van deze discussie kon echter niets worden opgevangen.

29.9348

RAPPORT VAN E

AAK RP

No. 30995

6.357.1
07.12.5 - 3 282

Betr.: VERGADERING BEDRIJFSAFDELING TRAM B.N.O.P. TE AMSTERDAM.

Typ. 0.

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd dd.30-8-55 het volgende verslag ontvangen van de ochtendvergadering van de bedrijfsafdeling tram B.N.O.P. te Amsterdam. De vergadering werd gehouden in het boekskantoor van de B.N.O.P., Kloveniersburgwal 139 h, Amsterdam op Donderdag 18 Augustus 1955 te 10.00 uur. Aanwezig: 10 leden behalve enige bestuursleden.

De vergadering werd geleid door de secretaris van de bedrijfsafdeling tram Petrus B.H. Van NIE (geb. 22-3-1919 te Amsterdam), die ook de inleiding hield. Hij besprak in het algemeen de behandeling van de zaken van de ontslagen stakers voor het Scheidsgerecht te Amsterdam en memoreerde de uitlating van zekere BIER (een bestuurslid van S.E.V., afdeling Tram). G.O., die voor het Scheidsgerecht had verklaard in een zaak tegen een ontslagen staker, dat de s.g.n. Uniebonden al die jaren niets voor het personeel hadden gedaan en gezorgd hadden voor de arbeidsvrede.

Spreker concludeerde hieruit dat de confessionale organisaties dus slechts de belangen verdedigden van de werkgevers en speelden met de belangen van de leden hunner organisaties.

Zij zien hun leden slechts als geldautomaten om de organisaties in stand te houden en treden in feiten op voor de belangen van de werkgevers.

Hij deelde mede dat de in het bedrijf gehouden petitie voor loonsverhoging voor 90% door het personeel was getekend. Hij besprak daarna een door het tramperoneel aan B. en W., de Uniebonden en de E.V.C. te richten brief met het verzoek herclassificatie door te voeren en merkte op, dat nu na 4 maanden nog niets van verbetering was gebleken.

Hij deelde mede, dat in de nacht van 26-op 27 Augustus 1955 men in nachtvergadering bijeen zal komen om zich te beraden op de stand van zaken. De vergadering zal in het teken staan van de eis tot herclassificatie en het ongedaan maken van straffen aan de stakers opgelegd.

Hij wees op de gevaren die er in scholen, dat het personeel zo laag had gereageerd op de disciplinaire straffen die B. en W. onlangs aan alle stakers hebben opgelegd. Hij weet het uitblijven van reacties aan het optreden van de bestuurders van de Uniebonden, die suggereren dat het aantekenen van beroep tegen de opgelegde straf f.7,50 kost.

Hij merkte op dat niet reageren op de straf berusting in het aantasten van het stakingsrecht betekent. Zo doorgaand kan zelfs een protest tegen b.v. een onredelijke dienst als een misdragt worden aangerekend.

Hij memoreerde vervolgens de B.N.O.P. stemactie in Amsterdam ten behoeve van de stakers en deelde mede dat de Commissie (stakingscomité Tram) een achterstand had van f.2000.-.

Dese achterstand is ontstaan door kosten voor advocaten, verspreiding van pamfletten, saalhuur e.d. De B.N.O.P. heeft zich ingezet dese f.2000.- binnen te krijgen door een stemactie te organiseren. Hij achtte het besluit, het stakingscomité uit te breiden juist want de uitgesloten (ontslagen) Commissieleden kunnen geen parool uitgeven voor het nog in dienst zijnd personeel. De buitenwereld, in het bijzonder de pers, zou dan kunnen zeggen, dat de ontslagen stakers gemakkelijk praten hebben met hun onbitterrij die om de schouders van de niet-ontslagenen terecht komt.

Zoals men weet zijn juist zij die ontslagen zijn in de oogen van B.I.F.V. de raddraaiers. Zij zijn ontslagen om het weer rustig te krijgen in het bedrijf. Maar, zo zei spreker, blijken zal, dat de onrust niet aan het park van de ontslagenen ligt. De verantwoording berust bij B. en W. van Amsterdam.

hd
BF

Discussie.

de oogen van B.I.F.V. de raddraaiers. Zij zijn ontslagen om het weer rustig te krijgen in het bedrijf. Maar, zo zei spreker, blijken zal, dat de onrust niet aan het park van de ontslagenen ligt. De verantwoording berust bij B. en W. van Amsterdam.	
- E. 410	
Voor origineel ziet	
CO 299348	
6.357.1	
A. 7003 J. 002	
g.v.	Gevoegd
dat	per

Gerrit Van der Valk, (geb. 12-2-1920 te Amsterdam): Deze stelde de vraag waarom de B.N.O.P. geen landelijke actie voerde. Buiten Amsterdam, heeft men immers ook geprofiteerd van deze actie. Deze vraag werd door secretaris (hoofdbestuurder van de B.N.O.P.) als volgt beantwoord: "In verband met andere acties buiten Amsterdam is ook veel geld nodig. Daar door is deze actie dan ook plaatselijk, (d.i. vóór Amsterdam) gehouden. De buiten Amsterdam bereikte resultaten, het gevolg van de staking van het Overheidspersoneel te Amsterdam, zijn echter grotendeels weer door minister BEM. ongedaan gemaakt."

Er zijn meer dan 4000 ambtenaren in staking geweest. Zijn deze niet in staat het onderhoud voor de ontelagen stakers op te brengen? Volgende week wordt het ziekengeld uitgekeerd. Ik stel voor hiervan enige geldens te offeren. Van NIE antwoordde hierop dat deze 4000 wel degelijk in staat waren voor het onderhoud van de ontelagenen te zorgen. Er zijn daarnaast advocaat kosten, saalhuur, pamfletten laten drukken enz. waardoor een achterstand van f. 8000.- is ontstaan. Het offeren van enige geldens van het ziekengeld vond hij een uitstekend idee en hij hoopte dat deze gedachte algemeen onder het personeel uitgedragen zou worden.

Hij bepleitte het uitgeven van een manifest door de B.N.O.P. naar aanleiding van de uitlatingen van zakere NIE, een bestuurder van de Christelijke vakorganisatie, voor het Scheidsgerecht te Amsterdam. Hij vroeg voorts de s. n. n. Borgwardrijders (railvagn) uit te nodigen voor de nachtvergadering, want deze behoren zijns inziens tot het Rijdend Personeel van de tram. Van NIE antwoordde, dat het bestuur van de B.V.G.P. zich beraadt op het uitgeven van een manifest. Hij was van mening dat de railvagn/Borgwardrijders ook op de nachtvergadering behoren te zijn, want zij behoren tot het Rijdend Personeel.

Deze vroeg of de technische dienst van de Tram in een eventuele actie werd buitengesloten en of het waar was, dat het Georganiseerd Overleg spoedig bijeenkomt. Hij was voorts van mening dat voor het Scheidsgerecht meer de nadruk moest worden gelegd op het Stakingsrecht. Bij de aanvragen van appel voor het Scheidsgerecht door de disciplinair gestrafte stakers constateerde hij slapte.

Van NIE antwoordde als volgt: het is niet de bedoeling de technische dienst uit te sluiten. Wel moeten zij zich op de nachtvergadering onthouden van stemming. Men moet niet vergeten, dat het Rijdend Personeel geen enkele verbetring heeft gekregen. Hij had gehoord van geruchten, dat het G.O. spoedig bijeen zou komen, doch had hiervan geen bevestiging kunnen krijgen. De slapte bij het aanvragen van Scheidsgerechtsaken weet hij een genakzucht, met het oog op de nachtvergadering. Men gaat er van uit, dat men daar meer zal horen. De mensen hebben vertrouwen in de Tramcommissie.

Deze vroeg of het mogelijk was een civiele procedure aan te leggen, als proefproces over het Stakingsrecht. Hij bepleitte om delegaties te zenden naar B. en W. en naar de vakorganisaties, om druk uit te oefenen.

Van NIE antwoordde, dat een proefproces nu niet urgent was, omdat binnenkort uitpraken worden gedaan. Bij het bekend worden van uitspraken van het Scheidsgerecht zal deze zaak terstond worden besproken, wat de delegaties betreft kon hij medelen, dat deze waren samengesteld, maar dat de grootte van de delegatie naar B. en W. nog besproken werd.

Deze vroeg waarvoor die f.2000.-nodig waren. Hem was bekend, dat op lijn 5 al enige weken f.1,50 werd betaald in plaats van f.1.-.
Is dit de enige lijn, die dat doet, zo wilde hij weten?

Van NIE antwoordde, dat personeel van andere lijnen ook f.1,50 betaalde. De Tram kan haar eigen mensen wel verzorgen, maar andere bedrijven niet zodat de Tram hier bijsporang.

kreeg daarop het woord. Hij deelde mede, dat deze vergadering tevens diende om te weten, hoe de stemming onder het Overheids-personeel is, met het oog op het uit te geven parool of men bereid is in staking te gaan.

De mening van de aanwezigen was dat de ontevredenheid groeiende is en dat buiten de B.N.O.P. om suggesties waren binnengekomen de zaak er bij neer te gooien.

De avondvergadering gaf hetzelfde beeld. Er waren ± 15 leden ter vergadering gekomen.

Als discussianten voerden de volgende personen het woord:

: Deze deelde mede, dat het personeel van lijn 10 in zijn geheel voor staking was.
: Deze betwijfelde de mogelijkheid, wat te offeren van het ziekengeld dat spoedig uitbetaald zou worden.
: Deze achtte lauwheid aanwezig bij betaling

van de bijdrage voor de commissie. Hij moest op bus E herhaaldelijk aanmanen tot betaling.

Amsterdam, wonende, Oude Loosierstraat): Deze vroeg of het mogelijk was op alle lijnen een lid van de Commissie te belasten met de geldelijke afdracht, in verband met de moeilijkheden die had ondervonden. Hij achtte het nodig dat de Commissie te weinig contact had met het personeel)

: Deze klaagde over het feit, dat in het wachthuisje van lijn 7 geen krant verscheen. (Hij bedoelde De Waarheid).

: Deze vond, dat op bus E wel dagelijks stakingsbereidheid was, ondanks lauwheid van betaling voor de stakingscommissie. Hij vertelde, dat hij ook buiten de B.N.O.P. kring stakingsgeluiden had gehoord. De persoonlijke mening van berichtgever is, dat de stemming onder het personeel fifty/fifty is. Een eventuele staking zal een geforceerd karakter dragen. Een staking, zo zij doorgaat, zal niet zo massaal zijn als op 31 Maart 1955. Zeker zal de staking niet langer duren dan 24 uren. Commissieleden naar op de lijnen verschenen om verslag uit te brengen. Hij vond dat de Commissie te weinig contact had met het personeel.

No. 2630-e-4-'55.
Onderwerp: Vergadering personeel
Stadsreiniging.

ACDI	299353
Dupl.	<u>d</u>
DAT.	3 SEP. 1955
Bijl.	2 September 1955.
Code	6.428

Verslag van de besloten vergadering belegd door het Stakingscomité Overheidspersoneel (Stadsreiniging), op Donderdag 1 September 1955, in het gebouw "De Leeuw" aan de Valkenburgerstraat te Amsterdam-C.

De vergadering werd op 1 September 1955 te 20.30 uur geopend door de voorzitter

Achter de bestuurstafel waren buiten de voorzitter nog 4 personen gezeten, waarvan twee herkend werden, namelijk Fokke JOHN, geboren te Amsterdam, 25 November 1914 en

In de zaal waren ongeveer 150 personen aanwezig. Vertegenwoordigers van de pers waren uitgenodigd en aanwezig. De voorzitter memoreerde in zijn openingswoord de uitspraak van het Scheidsgerecht, welke uitspraak hij ergelijk noemde. Waar men van niemand had kunnen bewijzen, dat hij, bijvoorbeeld, op een kist staande zijn medearbeiders had aangezet tot staken, had men allerlei andere bijkomstigheden laten gelden om tot een dergelijke uitspraak te geraken. Vervolgens gaf hij het woord aan de reeds genoemde Fokke Joh. Ook deze hekelde de uitspraak van het Scheidsgerecht en deel mede, dat de ontslagenen zich nu zouden wenden tot de Centrale Raad van Beroep te Utrecht. De vier advocaten van de ontslagenen waren bij elkaar gekomen om de mogelijkheden te bespreken voor ~~een~~ dit Hoger Beroep. Er waren wel zoveel zwakk punten in de behandeling door het Scheidsgerecht, dat zij van mening zijn dit Hoger Beroep met succes te kunnen beginnen. Ongeacht echter dit gedeelte van de strijd zou de strijd voor loonsverbetering moeten worden voortgezet. Door de houding van de zogenaamde Uniebonden en verraders van de arbeiders was men tijdens de nachtvergadering van 1 September 1955 in Frascati niet tot een staking gekomen. De arbeiders waren aan het twifelen geraakt. Doch ondanks dit wordt de strijd voortgezet. Op 14 September e.k. wordt het Georganiseerd Overleg gehouden, waarvan de Uniebonden een verbetering in de lonen van het Gemeentepersoneel verwachten. Teneinde deze heren ervan te overtuigen, dat het de arbeiders in Overheidsdienst ernst is, zal er tevoren een massa-demonstratie te Amsterdam worden gehouden, waaraan arbeiders uit alle takken van Gemeentedienst zullen meedoen. Mocht ook dit overleg op niets uitlopen, dan zullen de acties niet uitblijven en zullen de arbeiders met kracht terugslaan en ditmaal met succes.

Te 20.55 uur kondigde de voorzitter een korte pauze aan, welke tot 20.10 uur duurde.

Na de pauze kregen verschillende discussianten het woord.

Voor zij echter aan het woord kwamen las de voorzitter een adres voor, dat aan Burgemeester en Wethouders verzonden zou worden.

De discussianten spraken voornamelijk over de solidariteit well gehandhaafd moest worden, ook ten opzichte van de ontslagenen. Eén van hen (geen van deze lieden konden geïdentificeerd worden), las een schrijven van de ABVA-N.V.V. voor waarin de arbeiders werden gewaarschuwd zich niet te laten spannen voor het karretje der C.P.N. en E.V.C. Hij verklaarde vervolgens lid te zijn van deze organisatie (A.B.V.A.) en de noodzaak ervan in te zien ook daarvan lid te blijven. Stemmen uit de zaal protesteerden daartegen en riepen, dat hij uit het N.V.V. moest gaan. Spreker was het echter met hen niet eens en betoogde, dat de N.V.V.-ers in hun organisatie moesten blijven teneinde daar invloed ten goede te kunnen uitoefenen.

Een andere spreker wekte de kameraden op toch vooral elke week weer in de beurzen te tasten, om de ontslagen kameraden daardoor te onderhouden. Want, zo zei hij, de tijd komt, dat wij allen zullen staken. Dan kan de Gemeente ons niet allen ontslaan en dan zal onze eis zijn: Allen weer in dienst of niemand aan het werk".

Te omstreeks 21.45 uur beantwoordde John de discussianten. Ook hij sprak over de tijd waarin aan de Gemeente de eis zou worden gesteld alle ontslagenen weer in dienst nemen of anders alle gemeentebedrijven plat. Hij wees nog op de steun die verwacht mocht worden van de arbeiders van de andere bedrijven. In verband hier mede sprak hij nog over de heersende ~~onvrede~~ ontevredenheid onder de arbeiders der N.D.S.M. en A.D.M. te Amsterdam. Twee toonaangevende bedrijven.

Te 22.00 uur sloot de voorzitter de vergadering na nog medegedeeld te hebben, dat een nieuwe commissie was opgericht bestaande uit 7 man, gekozen uit arbeiders, die nog in dienst waren. Vervolgens deelde hij mede, dat er nog een schuld bestond aan de advocaten, die de ontslagen arbeiders voor het Scheidsrecht hadden verdedigd, terwijl ook de zaalhuur moest worden voldaan. Reden waarom hij de aanwezigen opwekte zich niet onbetuigd te laten bij de collecte aan He uitgang. Daarna richtte hij zich tot de Pers. De vertegenwoordigers daarvan verzocht hij nota te nemen van het volgende: Toen indertijd het Ambtenarenverbod in de Vakorganisaties ter sprake kwam, had den bestuurslid van de Politie organisatie zich daartegen verzet met de woorden: "Vandaag gaat het om E.V.C.'ers maar morgen kan het progressieve N.V.V.'ers treffen! Dit is nu wel gebleken door de uitspraak van het Scheidsrecht.

De collecte bracht een bedrag van f.79.-- op.

Nr. 164-1-4-'55.

ACD	2993541
Dupl.	
DAT.	3 SEP. 1955
Bijl.	2 September 1955.
Code	6.418

Ondw. vergadering personeel Publieke werken

Verslag van een vergadering van personeel van Publieke Werken der Gemeente Amsterdam, georganiseerd door het stakingscomité en gehouden op Donderdag 1 September 1955 in de grote zaal van "Frascatie" te Amsterdam. Aanwezig waren ruim 2 00 personen. De zaalcapaciteit bedroeg ongeveer 500 personen.

Te ongeveer 20,20 uur werd de vergadering geopend door:

geboren te Amsterdam,
Hij heette de aanwezigen hartelijk welkom namens "het comité" en betoogde dat nu de kogel door de kerk was nu het Scheidsgerecht uitspraak gedaan had. De naam scheidsgerecht wilde hij met minachting uitspreken omdat het oordeel van dit "gerecht" ontbloeit was van elke persoonlijkheid. Aanvankelijk heeft men blijkbaar nog gemeend een persoonlijk oordeel te moeten vellen, zelfs heeft men nog getuigen gehoord (die dikwijls voor de arbeiders pleitten) doch uiteindelijk heeft men allen een onpersoonlijk gestencild briefje doen toekomen. Publieke Werken heeft getoond successen te kunnen bevechten. Het zijn de successen waar het NVV nu prat op gaat. Maar ze zijn bereikt door onze strijd. Hierna gaf hij het woord aan:

Wij zijn nu, aldus spreker, bijeen om de toestand na de uitspraak van het scheidsgerecht, onder de ogen te zien. De manier waarop men de zaak behandelt herinnert ons aan de Nazi-tijd. 10 000 Amsterdammers zijn overgeleverd aan de willekeur van overheid en werkgevers. Dit voert naar het collectieve systeem van het Nazidom. Toch zijn er successen geboekt. Ongeveer 70 % is nu geherclassificeerd doch voor de overige 30 % moeten we nog vechten. En bovendien, de staking heeft iets los gemaakt wat niet meer door terreur is te stuiten en de Unie-bonden zijn in actie gekomen. De leiding van deze bonden had zich al uitgeleverd aan de vertegenwoordigers van het kapitaal. De positie van het gemeentepersoneel is onnoemelijk sterk. B. & W. proberen de strijd van ons om lotsverbetering af te leiden en onze aandacht te vestigen op de anti-rancune. Maar daar tippelen wij niet in. Wij blijven naast elkaar staan in de loonstrijd. Overal in de bedrijven wordt de eis van loonsverhoging gesteld en krachtiger dan ooit te voren. In de particuliere bedrijven is de toestand zelfs gespannen. Daarom hadden B. & W. zo'n haast en werd er zo snel een uitspraak gedaan. Deze snelle uitspraak heeft ons verrast en in tijdnood gebracht. Het personeel van de Handelsinrichtingen heeft besloten in staking te gaan als de tram het doet. Dit pleit niet voor hun begrip voor zelfstandigheid. En het besluit van de tramvergadering om niet in staking te gaan kwam als een donderslag bij heldere hemel. Deze uitslag verbaast ons. Zij is een gevolg van zwakte van de tramleiding. Zij gaf niet de goede leiding aan de vergadering, deed tijdnood ontstaan. De burgerlijke bladen en B. & W. behoeven echter nog geen hoera te roepen. De stemming bij de tram is heel anders dan de (schriftelijke) stemming uitwees. De actie daar komt nog wel. Op 14 September 1955 is er een vergadering van het Georganiseerd Overleg en blijkt een manifest van de Unie-bonden is men weer bezig met een 5 % loonsverhoging. Dit spelletje kennen we echter wel.

Een van de NVV-verdedigers voor het scheidsgerecht, deze "godvergeter schurk", had het over "het belang van het gezin". Maar de stakers hebben getoond meer begrip te hebben voor de belangen van het gezin dan het gehele Unie-bestuur.

In de vergadering van het trampersoneel is voorgesteld om voor de 14e September een protestdemonstratie of meeting te houden en dat moeten jullie steunen. Ik reken op jullie allen. Want de openbare mening, daar is men bang voor.

Hierna werd van 21,10 uur tot 21,30 uur gepauseerd waarna gelegenheid gegeven werd tot het stellen van vragen.

Een achttal personen uit de aanwezigen voerde het woord. De een herinnerde aan de grote stakingen in het verleden, een ander propageerde de massameeting terwijl een derde voorstelde om allen tegelijk ontslag te nemen en zodoende de gemeente "voor het blok" te zetten. Ook werd voorgesteld om niet meer in tarief te gaan werken en om een grote vergadering te beleggen onder leiding van de BNOP. Al deze sprekers konden niet geïdentificeerd worden, uitgezonderd:

die voorstelde om de ontslagenen allen als bezoldigde bestuurders van de BNOP in dienst te nemen.

Uitgezonderd de eenheid van strijd en de protestmeeting werden alle voorstellen door de leiding van de hand gewezen.

zeide hij de beantwoording dat hij wel wist dat velen genegen waren om te staken. Dit mogen we echter, zeide hij, niet doen omdat wij niet weten hoe zulks zich zal ontwikkelen. Wij moeten ook bedenken dat we nu alleen staan. Bovendien moeten wij voor zo iets minstens 80 % voorstanders hebben. Echter de strijd gaat voort. Wij wachten een geschikt ogenblik af. Dan rekenen wij op jullie.

Het zenden van een protest aan B. & W. heeft mijn volledige instemming en daartoe moesten wij dan ook maar besluiten. Een goede en krachtige demonstratie of meeting wil ik sterk aanbevelen. Verder moeten we onverminderd doorgaan met de solidariteitsactie. Wij rekenen op jullie.

wees vervolgens nogmaals op de bereikte resultaten en deed een beroep op de aanwezigen om aan de uitgang de collecte te gedenken en welke collecte diende tot dekking van de zaalhuur. Hierna verklaarde hij te 22,30 uur de vergadering voor gesloten. De aanwezigen gingen rustig en uitzonderlijk snel uiteen.

einde.
G-6.

GEMEENTELIJK SCHEIDSGERECHT

UITSpraak

.1955.

UITSpraak

in zake

tegen

het College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam,
verweerder, gemachtigde Mr. Cornelis Ensing, adjunct-
administrateur aan de afdeling Arbeidszaken ter Gemeente-
secretarie, wonende te Amsterdam.

Het Scheidsgerecht, bedoeld in artikel 70 van het Amb-
tenarenreglement;

Gezien de gedingstukken;

Gelet op de behandeling der zaak ter openbare terecht-
zitting op 7 Juli 1955;

Wat aangaat de feiten van het twistgeding:

Overwegende, dat verweerder bij besluit van 12 April 1955
No. 874/1 m Arb. I 1955, klager heeft gestraft met ontslag uit
zijn betrekking, zulks met bevel tot onmiddellijke tenuit-
voerlegging, wegens misdraging, hierin bestaande, dat klager
heeft deelgenomen aan de omstreeks 1 April 1955 bij het Ge-
meentevervoerbedrijf te Amsterdam uitgebroken staking en
daarbij, blijkens de in de bijlage van het besluit genoemde
gedragingen en feiten, een actieve en leidende rol heeft
gespeeld;

Overwegende, dat klager tegen voormeld besluit, tijdig,
bij op 10 Mei 1955 ingekomen schrijven beroep heeft ingesteld
bij het Scheidsgerecht en daarbij voor dit beroep de volgen-
de gronden heeft aangevoerd: "Ondergetekende (klager) is van
mening, dat de straf ten onrechte werd opgelegd, waar hij
zich niet aan een misdraging heeft schuldig gemaakt";
dat klager vordert "dat het bestreden besluit zal
worden vernietigd";

Overwegende, dat verweerder bij contra-memorie heeft
verzocht het door klager ingestelde beroep ongegrond te
verklaren;

In rechte:

Overwegende, dat op grond van de inhoud der stukken vaststaat en ook door klager niet wordt ontkend, dat hij omstreeks 1 April 1955 heeft deelgenomen aan een staking onder het gemeentepersoneel;

Overwegende, dat volgens het bepaalde in art. 70 van het Ambtenarenreglement beroep bij het Scheidsgerecht kan worden ingesteld op de gronden, omschreven in art. 58 der Ambtenarenwet 1929;

dat het Scheidsgerecht derhalve heeft te onderzoeken of

- a) het besluit van verweerder, waartegen het beroep van klager zich richt, feitelijk of rechtens met de toepasselijke algemeen verbindende voorschriften strijdt;
- b) verweerder bij het nemen van dit besluit van zijn bevoegdheid kennelijk een ander gebruik heeft gemaakt dan tot de doelcinden, waarvoor die bevoegdheid is gegeven;
- c) tussen de opgelegde straf en de gepleegde overtreding onevenredigheid bestaat;

dat het Scheidsgerecht redenen aanwezig acht bij dit onderzoek voor wat de in deze van belang zijnde gedragingen van klager betreft uit te gaan van het reeds op grond van de stukken vaststaande en ook door klager erkende feit, dat klager omstreeks 1 April 1955 heeft deelgenomen aan een staking onder het gemeentepersoneel;

dat toch, zo dit onderzoek tot de conclusie zou leiden, dat ook wanneer aan klager niets meer zou kunnen worden verweten, dan dat hij aan de hiervoor bedoelde staking heeft deelgenomen, het besluit van verweerder, waartegen het beroep zich richt, op geen der in art. 58, lid 1 en 2 der Ambtenarenwet 1929 genoemde gronden kan worden aangetast, het Scheidsgerecht hiermede zou kunnen volstaan en achterwege zou kunnen laten een behandeling van de vraag of aan klager op grond van hetgeen bij de behandeling ter zitting verder is gebleken, bovendien kan worden verweten, dat hij bij deze staking een min of meer actieve of leidende rol heeft vervuld;

dat in de eerste plaats dus moet worden vastgesteld of het deelnemen aan een staking door klager,

wagenbestuurder bij het Gemeentevervoerbedrijf en als zodanig ambtenaar in dienst der gemeente Amsterdam, een gedraging vormt, welke als een misdraging moet worden aangemerkt en welke dus ingevolge art. 66 van het Ambtenarenreglement voor tuchtrechtelijke bestraffing in aanmerking komt;

dat het naar het oordeel van het Scheidsgerecht, niet aan enige twijfel onderhevig is, dat deelneming van een ambtenaar als klager aan een staking zo'n misdraging vormt;

dat het Scheidsgerecht dit oordeel doet steunen op de volgende overwegingen:

1. dat de ambtenaar door deel te nemen aan een staking zijn voornaamste - ten aanzien van de ambtenaren der gemeente Amsterdam ten overvloede in art. 3, vierde lid, van het Ambtenarenreglement in een geschreven voorschrift neergelegde - plicht schendt om de hem opgedragen werkzaamheden met ijver en nauwgezetheid te volbrengen;

2. dat deze overweging allerminst wordt aangetast door de stelling, dat de ambtenaar, die aan een staking deelneemt, zijn eigenlijke oogmerken op andere doeleinden richt dan het niet vervullen van de tot de hem opgelegde taak behorende werkzaamheden, omdat de stakende ambtenaar, welk uiteindelijk doel hij met het neerleggen van de arbeid ook beoogt na te streven, zijn oogmerk altijd tevens richt op het niet volbrengen van werkzaamheden, waarvan het vervullen voor hem plicht is, dit opzettelijk neerleggen van zijn arbeid beschouwend als een geschikt middel tot het bereiken van zijn eigenlijke doel;
3. dat, zelfs als naar ons recht een stakingsrecht van de ambtenaar erkend zou zijn, hetgeen niet het geval is, dit niet zou betekenen, dat het gebruik maken van het stakingsmiddel door de ambtenaar niet zou opleveren een misdraging van de ambtenaar in zijn dienstbetrekking, aan het overheidslichaam, in welks dienst hij is, het recht verschaffend daarop met een tuchtrechtelijke maatregel te reageren; dat immers, waar een stakingsrecht voor in loondienst arbeidenden als eis gesteld of als recht erkend wordt, daaronder niet anders wordt verstaan dan de vrijheid van de arbeider om de staking te hanteren als een middel ter verkrijging van een wijziging in zijn loon en andere arbeidsvoorwaarden, zonder dat de overheid met haar machtsmiddelen in de economische strijd tussen werknemer en werkgever tussenbeide komt; dat de erkenning van dit stakingsrecht echter niet inhoudt, dat de arbeider, die juridisch tegenover een ander gebonden is tot het verrichten van arbeid, door aan een staking deel te nemen, tegenover zijn wederpartij rechtmatig zou handelen en zich tegenover deze niet aan een misdraging zou schuldig maken;
4. dat aan de ambtenaar naar Nederlands recht een stakingsrecht intussen niet toekomt; dat dit reeds volgt uit de wijze, waarop de rechtspositie van de ambtenaar geregeld is; dat toch deze rechtspositie is neergelegd in regelen, vastgesteld bij en krachtens de wet, en dat de vaststelling en wijziging van deze regelen heeft te geschieden overeenkomstig de daarvoor geldende wettelijke voorschriften door de daarvoor aangewezen overheidsorganen met de vrijheid, welke aan deze voor de rechtsvorming aangewezen organen naar ons recht toekomt; dat de erkenning van een stakingsrecht aan de ambtenaren aan dezen een machtsmiddel van zodanig gewicht ter beschikking zou stellen, dat daardoor aan de vrijheid, waarmee naar ons recht de voor de rechtsvorming, ook de vorming van het ambtenarenrecht, aangewezen organen hun taak moeten kunnen verrichten, op hoogst ernstige wijze afbreuk zou worden gedaan;

dat men slechts heeft te overwegen, welke diep ingrijpende en ernstig schadelijke gevolgen voor de gehele samenleving het massaal neerleggen van de arbeid in de overheidsbedrijven, welke continue functionering voorwaarde voor het welzijn van de moderne samenleving is, met zich kan brengen, om in te zien, dat van de vrijheid der voor de rechtsvorming aangewezen overheidsorganen om, rekening houdend met alle in aanmerking komende belangen, de rechtspositie van de ambtenaren te regelen, niets zou terecht komen, wanneer het staken door ambtenaren erkend werd als een geoorloofd machtsmiddel om druk uit te oefenen op de besluitvorming dezer organen;

dat het ambtenarenrecht aangeeft in welke mate aan de ambtenaren invloed toekomt op de vorming van de wettelijke regelen, waarin de rechtspositie van de ambtenaren is neergelegd;

dat deze invloed hierin bestaat, dat men daarvoor naar wettelijke regelen aangewezen verenigingen van ambtenaren gelegenheid wordt gegeven ten aanzien van de de ambtenaren betreffende algemene verbindende voorschriften haar gevoelen te doen kennen;

dat enige andere invloed op de hen betreffende algemene verbindende voorschriften aan ambtenaren of hun organisaties in ons recht niet is gegeven, afgezien dan van de invloed, welke de ambtenaar door gebruikmaking van de hem overigens als burger toekomende rechten kan uitoefenen;

dat op grond van deze overwegingen het bestaan van een stakingsrecht voor ambtenaren als onverenigbaar met de wijze, waarop naar Nederlands recht de rechtspositie van de ambtenaar is geregeld, moet worden ontkend;

dat de wetgever overigens in art. 358 bis van het Wetboek van Strafrecht, bepalend, dat de ambtenaar, die met het oogmerk om in de uitoefening van een openbare dienst stremming te veroorzaken, nalat werkzaamheden te verrichten, waartoe hij zich heeft verbonden, gestraft wordt met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, op ondubbelzinnige wijze tot uitdrukking heeft gebracht het staken door ambtenaren als een ongeoorloofde gedraging te beschouwen;

dat het Scheidsgericht daarbij de vraag of klager behoort tot de ambtenaren, bedoeld in het genoemde artikel van het Wetboek van Strafrecht bevestigend beantwoordt, zich daarbij richtend naar de interpretatie, welke de Hoge Raad in een als vaststaande te beschouwen jurisprudentie heeft gegeven van het begrip "ambtenaar" in het Wetboek van Strafrecht en in het bijzonder in onderscheidene artikelen, voorkomend - evenals het onderhavige artikel 358 bis - in titel XXVIII van dit Wetboek;

dat klager, door deel te nemen aan een staking zich derhalve heeft schuldig gemaakt aan een misdrijving in de zin van art. 66 van het Ambtenarenreglement der gemeente Amsterdam en deswege derhalve terecht gestraft is;

Overwegende, dat aan het Scheidsgerecht niet is gebleken, dat verweerder bij het nemen van het bestreden besluit van zijn bevoegdheid een ander gebruik heeft gemaakt dan tot de doeleinden, waartoe die bevoegdheid is gegeven;

dat dus nog overblijft te onderzoeken, of er tussen de opgelegde straf en de gepleegde misdraging onevenredigheid bestaat;

Overwegende dienaangaande, dat het Scheidsgerecht van oordeel is, dat, gegeven de hoogst ernstige gevolgen voor de samenleving, welke een staking in een overheidsdienst met zich kan brengen, en gelet op de ernstige straf, waarmee art. 358 bis van het Wetboek van Strafrecht de ambtenaar bedreigt, die de werkzaamheden, waartoe hij zich verbonden heeft, niet verricht, het deelnemen van een ambtenaar aan een staking in een overheidsdienst een zo ernstige misdraging vormt, dat de straf van ontslag een aan zodanige overtreding evenredige bestrafing moet worden geacht;

dat het Scheidsgerecht nog aandacht wil schenken aan de vraag, of de omstandigheid, dat verweerder, naar aan het Scheidsgerecht bekend is, slechts aan een zestigtal van de ruim 4000 ambtenaren, die aan de staking hebben deelgenomen, de straf van ontslag heeft opgelegd, en de overige stakers met oplegging van een veel geringere straf in gemeentediensdienst heeft gehandhaafd, leidt tot een rechtens ontoelaatbaar te achten onderlinge discriminatie tussen de deelnemers aan de staking;

dat het Scheidsgerecht deze vraag echter ontkennend beantwoordt;

dat toch de omstandigheid, dat verweerder in een groot aantal gevallen een geringere straf dan ontslag uit de dienst aan de deelnemers aan de staking heeft opgelegd, niet betekent, dat geoordeeld werd of geoordeeld zou moeten worden, dat in die gevallen de straf van ontslag niet evenredig zou zijn aan de gepleegde misdraging;

dat eerder aangenomen moet worden, dat verweerder om redenen van gemeentebelang er toe is gekomen om niet alle deelnemers aan de staking te straffen met de aan hun misdraging evenredig te achten straf van ontslag uit de dienst, doch met een geringere straf;

dat de omstandigheid, dat verweerder om redenen van gemeentebelang zich genooddacht heeft geacht in een groot aantal gevallen af te zien van de oplegging van een aan de misdraging evenredige straf, er echter niet toe mag leiden deelnemers aan de staking, die verweerder om hem moverende redenen niet langer in gemeentediensdienst wenst te handhaven, daartoe weder te doen terugkeren, nu de hun opgelegde straf van ontslag uit de dienst evenredig moet worden geacht aan de door hen begane misdraging;

Overwegende, dat het besluit waarvan beroep op geen der gronden, vermeld in art. 58 lid 1 en 2 der Ambtenarenwet 1929 kan worden aangetast;

dat het beroep van klager dus ongegrond behoort te worden verklaard;

Recht doende:

Verklaart klagers beroep ongegrond.

O P R O E P

aan het rijdend personeel van het GVB

Collega's,

Naar aanleiding van het besluit van het Scheidsgerecht is het besluit van onze laatste nachtvergadering, om vóór de 14e September in algemene vergadering en na de G.O.-vergadering opnieuw in nachtvergadering bijeen te komen, bespoedigd.

De in het vooruitzicht gestelde nachtvergadering vindt thans plaats in de nacht van

Woensdag 31 Augustus op Donderdag 1 September.

Hiermede voldoen wij tevens aan het verlangen van het personeel, dat ons hierom heeft verzocht.

De vergadering vindt plaats in Frascati in de Nes.

Zaal open 1 uur.

Aanvang 1.30 uur.

KOMT ALLEN !!

De Commissie van Trampersoneel.

AAN HET AMSTERDAMSE GEMEENTEPERSONEEL
=====

SCHEIDSGERECHT HANDHAFT ALLE ONTSLAGEN !
=====

Dat is het antwoord van B. en W. en de erkende bonden op onze rechtvaardige eisen voor loonsverhoging!

Waarde Vrienden,

De uitspraak van het Scheidsgericht ten aanzien van het beroep tegen het ontslag van de 61 gemeente-arbeiders is bekend gemaakt.

VOOR ALLE 61 BLIJFT HET ONTSLAG GEHANDHAAFD !

Ondanks dat Minister Donker het gemeentepersoneel geen stakingsverbod heeft durven opleggen, grondt het Scheidsgericht zijn uitspraak op de worgwetten van Abraham Kuyper !

Deze schandelijke daad van verkrachting der democratische vrijheden houdt tevens de uitspraak in van B. en W. dat zij niet tegemoet wensen te komen aan de eis van loonsverhoging.

Het is tevens een uitspraak van de bestuurders der erkende bonden, wier vertegenwoordigers deel uitmaken van het Scheidsgericht.

Daarom geldt deze uitspraak het gehele A'damse gemeentepersoneel !

De methode van "rechtspraak" door het Scheidsgericht roept sterke herinneringen wakker aan de bezettingstijd, toen de Nazi's eveneens probeerden het algemene verzet te breken door "voorbeelden te stellen", zoals thans gebeurt met de 61 ontslagenen.

DAARTEGEN MOET HET AMSTERDAMSE GEMEENTEPERSONEEL
EENSGEZIND IN HET GEWEER KOMEN !

De Gezamenlijke Commissies van Gemeentepersoneel roepen U daarom op, hedenavond (Dinsdag, 30 Augustus) aanwezig te zijn op een MASSALE BIJeenkomst, waar door vertegenwoordigers van het personeel van de diverse gemeentebedrijven het woord zal worden gevoerd.

Wij hebben voor deze bijeenkomst uitgenodigd om aanwezig te zijn de vakbondsbestuurders Berends (ABVA), Baatenburg de Jong (NCOB), Damhuis (KABO) en Groot Roessink (SNOP), om hen in de gelegenheid te stellen het standpunt van hun organisatie toe te lichten.

GEMEENTEPERSONEEL!

Demonstreert tegen het onrecht van het Scheidsgericht !

Demonstreert tegen het loonbeleid van B. en W. !

Komt met Uw vrouwen hedenavond naar

+ GEBOUW "BELLEVUE", ingang Marnixkade. +
+ Aanvang hedenavond 8 uur. +
+*****+

TEGEN DE RANCUNE !

VOOR HOGERE LONEN !

K O M T A L L E N ! ! !
.....

De Gezamenlijke Commissies van
Gemeentepersoneel.

Aan de Heer Directeur G.V.B.
College van B. en W.
Gezamenlijke organisaties en pers.

A m s t e r d a m.

M.,

Wij hebben als buitenmensen dienst genomen bij G.V.B. in Amsterdam, in de overtuiging dat wij hier een behoorlijke betrekking zouden hebben. Nu we hier enige tijd zijn, de een wat langer dan de ander, is dit voor ons hard tegengevallen.

De meesten van ons willen terug als dit niet snel verandert.

Waar blijft onze woning die was toegezegd ?

Het dienstverband is meer dan verschrikkelijk en we vragen ons af, of dit niet anders kan? (Reserve-rooster).

Over het loon is bij ons ook de grootste ontstemming, wij denken aan de toekomstige woning met huren van f 15.- à f 16.-. Daarom wensen wij het maximumsalaris met optrekking van C naar D en van D naar E, daar wij nu van ons kostgeld en reisgeld niets overhouden, en altijd in de vreemde zitten.

Wij kunnen ons nu begrijpen waarom het personeel in staking is gegaan. Maar wij zijn nog niet met Amsterdam getrouwd!

Daarom schrijven wij U deze brief en vragen U om ons per omgaande te willen mededelen, hoe of U dit met ons denkt op te lossen.

Hoogachtend,

4 April 1955

HPX
273553

**Staking onder het Gemeente-
personeel in Amsterdam.**

In verband met de staking onder het Gemeentepersoneel in Amsterdam moge ik het ondervolgende onder de aandacht van Uwe Excellentie brengen.

Nadat op 3 October 1953 bij het Gemeentelijk Vervoerbedrijf te Amsterdam de z.g. modelactie had plaats gevonden, waarover ik U o.m. bij mijn schrijven van 6 October 1953 No 188591 uitvoerig heb ingelicht, is de stemming onder het Amsterdamse Trampersoneel geruime tijd rustig geweest. Dit had m.i. de volgende redenen.

1. Volgens een bij mijn Dienst ontvangen bericht had Paul de Groot zich destijds tegen een staking bij de Tram verklaard, omdat hij de tijd daartoe nog niet rijp achtte.
2. Twee der belangrijkste aanstichters tot de modelactie, de communisten en , hadden onderling een vrij ernstige onenigheid.
3. Het personeel wilde afwachten wat de commissie NIEUWENHUIS, die belast was met het uitbrengen van een rapport over de toestand bij de Tram, zou adviseren.
4. Na het aftreden van de heer , directeur van het G.V.B., wilde men aanzien welke verbeteringen zijn opvolger zou aanbrengen. Door de nieuwe directeur werden inderdaad enkele bestaande grieven gedeeltelijk weggenomen. Zo werd het personeelstekort enigszins verminderd door het in dienst nemen van een aantal conductrices.

Van het actiecomité bij het G.V.B., dat onder de naam Commissie in Unieverband het modelrijden op 3 October 1953 had geproclameerd ging dan ook geen enkele activiteit meer uit en in feite had dit comité opgehouden te bestaan.

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Binnenlandse Zaken
te 's-Gravenhage

Enige tijd geleden werden door vooraanstaande leden van de C.P.N. en de E.V.C. echter weer plannen gesmeed om te komen tot oprichting van een nieuw actiecomité bij de Tram.

In een vergadering van de bedrijfsafdeling Tram van de C.P.N. ¹⁾ in Juni 1954 werd bv. besloten om met een aantal betrouwbare leden van deze afdeling actie te voeren bij het G.V.B.

De C.P.N. zou tot taak krijgen om ontevredenheid te zaaien onder het personeel, waarop de Bond Nederlands Overheids Personeel deze ontevreden en zou bundelen door middel van een neutrale commissie, waarin tevens een lid van de B.N.O.P. zitting zou hebben.

De bekende communist Frits REUTER, voorzitter van de E.V.C., informeerde einde Januari 1955, hoe de stemming bij het G.V.B. was en welke plannen er bestonden bij de B.N.O.P. in verband met een mogelijke actie. Hij zei toen ongeveer: "De houding van het trampersoneel in Amsterdam is voor de communisten een zeer belangrijke politieke barometer. Wij moeten zorgen op het geschikte moment de touwtjes in handen te krijgen".

Op 4 Februari j.l. werd in een besloten vergadering van de bedrijfsafdeling Tram van de C.P.N. door een der bestuursleden medegedeeld, dat de voorzitter van de B.N.O.P. te Amsterdam, G. GROOT ROESSINK, oud beambte van de P.T.T., lid van de Gemeenteraad van Amsterdam voor de C.P.N., doende was weer een actiecomité van het trampersoneel op te richten.

In dit comité zouden vertegenwoordigers van alle vakbonden zitting moeten nemen. Als belangrijkste voorwaarde voor het slagen van een te ondernemen actie zag men, dat de C.P.N. en de B.N.O.P. zich volledig achter dit comité zouden scharen. Men was van mening, dat de stemming onder het personeel rijp was voor actie.

¹⁾ De C.P.N. kent naast de territoriaal ingedeelde stadsafdelingen ook bedrijfsgewijze georganiseerde afdelingen, die ten doel hebben de onderlinge band van de C.P.N.-leden in één bedrijf, ongeacht de woonplaats van deze leden, te versterken. Daarnaast zijn dan in dezelfde bedrijven nog onderdelen van de E.V.C. werkzaam.

- 3 -

Tevens werd in deze tijd bekend, dat Paul de Groot zijn ontevredenheid had uitgesproken over de 'rust bij de Tram en Rinus Haks, een prominent lid van de C.P.N. had toegevoegd aan het bestuur van de afdeling Tram van de C.P.N. Door de C.P.N. zou worden beoogd om zo spoedig mogelijk een staking bij de Amsterdamse Tram te doen plaats vinden.

Op 21 Maart j.l. spitste de toestand zich plotseling toe. Een voorlopig actiecomité van het rijdend personeel bij de Tram, waarin enkele B.N.O.P.-leden de boven-
toon voerden, kwam toen bijeen en sprak af om een manifest te verspreiden onder het gehele tramperoneel.')

In dit manifest, dat op 24 Maart verscheen, werd gewezen op verschillende nog steeds bestaande grieven, zoals o.m. de onbevredigende verlofregeling, de slechte salariering etc. en opgewekt om van B. en W. herclassificatie (d.w.z. inpassing in een hogere loonklasse) te eisen. Bekend is, dat dit manifest op instigatie van Groot Roessink vd. werd opgesteld en gestencild werd op het kantoor van de B.N.O.P. te Amsterdam.

Tegelijkertijd met dit manifest werden z.g. steunlijsten verspreid, waarop het personeel kon intekenen ter dekking van de onkosten van het manifest, zaalhuur etc. Op deze steunlijsten werd aanstonds druk ingetekend.

Reeds op 23 Maart was het voorlopig actiecomité voornemens om in de nacht van 30 tot 31 Maart het gehele tramperoneel in vergadering bijeen te roepen en dan, bij voldoende anime, een 24 uurstaking op 31 Maart af te kondigen. De datum 31 Maart was gekozen, omdat de B.N.O.P.-leden bij de Stadsreiniging te Amsterdam die dag eveneens in staking wilden gaan met als eis: 10% loonsverhoging. Hierbij zij opgemerkt, dat Groot Roessink tevens politiek secretaris is van de bedrijfsafdeling Stadsreiniging van de CPN.

*) De samenstelling van dit comité is:

2 leden B.N.O.P.

2 oud leden B.N.O.P.

1 oud NVV-er, die na de modelactie uit het NVV is geroyeerd wegens deelname aan die actie.

1 persoon, waarover dzz. geen nadere gegevens bekend zijn.

- 4 -

De Algemene Bond voor Ambtenaren (A.B.V.A. een N.V.V. bond, distancieerde zich in een ander manifest van het voorlopig actiecomité, bestempelde de actie als een communistische en wakte haar leden op om niet deel te nemen aan een staking. Ook het technisch personeel van de Tram verklaarde zich op 29 Maart in hoofdzaak eveneens tegen een staking. Toch werd in de nacht van 30 op 31 Maart in een openbare vergadering van het rijdend personeel van de Tram, in welke vergadering de B.N.O.P. de boventoon voerde, besloten om voorlopig voor 24 uur het werk neer te leggen.

De inleiding, die op deze vergadering werd uitgesproken door het commissielid (ongeorganiseerd), was tevoren opgesteld door GROOT ROESSINK.

Op 30 Maart vond eveneens een vergadering plaats, uitgeschreven door de Commissie bij de Stadsreiniging (geheel bestaande uit B.N.O.P. leden). Ook hier werd besloten om op 31 Maart te gaan staken.

Uit het bovenstaande blijkt n.l. duidelijk, dat de gehele actie, zowel bij de Tram als bij de Stadsreiniging, is uitgelokt door de C.P.N. en de B.N.O.P., waarbij Groot Roessink als de belangrijkste man achter de schermen optrad.

Uit het feit dat , een vooraanstaand communist, als algemeen stakingsleider fungeert blijkt nog eens te meer dat de C.P.N. in alle opzichten aan de touwtjes trekt.

In hoeverre de C.P.N.-leiding echter de gang van zaken nog in de hand heeft valt niet met zekerheid te zeggen.

Teen men n.l. op 1 April de situatie met de C.P.N.-leiding besprak, adviseerde deze de staking te beëindigen.

Dit advies was gegrond op de vrees dat het onderhoud met de Burgemeester wellicht voldoende perspectief zou bieden met als gevolg verminderde wil bij de stakers tot doorzetten.

De C.P.N. gaf er de voorkeur aan vóór dien tijd zelf het parool tot beëindiging te hebben uitgegeven.

Desondanks bleek de stakingscommissie niet bereid de gegeven raad op te volgen.

Het blijft derhalve de vraag in hoeverre de staking de C.P.N. uit de hand is gelopen of nog zal kunnen lopen.

- 5 -

Het bevreemt mij niet, dat de tramstaking in Amsterdam plaats kon hebben en zoveel weerklank vond bij de andere gemeentediensten. Bij het tram personeel bestaan nog steeds verschillende (al dan niet gemotiveerde) grieven, zodat ook de personeelsleden, die bij de bonafide vakbonden zijn aangesloten, voor een deel sympathiseerden met de door het actiecomité gestelde eisen en maatregelen. Daarbij komt, dat het aantal communistisch georiënteerde ambtenaren in dienst van de Gemeente Amsterdam groot is.

Mr L. Einthoven

ACD/924997
Dupl. _____
DAT. 15 APR. 1955
Bijl. ~~2~~ - 6
Code 660

RAPPORT VAN E

AAN HB

No. : 27178

Betr. : VERGADERING VAN HET STAKINGSCOMITE VAN DE TRAM TE AMSTERDAM.

Typ. : D.

Bijl. : div

Met medewerking van de I.D. te Amsterdam werd d.d. 5 April 1955 het volgende vernomen.

Op 5 April 1955 te ± 15.00 uur vergaderde ten huize van VAN NIE het stakingscomité van de tram.

De aanwezigen besloten op voorstel van Van NIE en een manifest onder het personeel te verspreiden, waarin het einde van de staking wordt aangekondigd (die met een grote overwinning is geëindigd), omdat de eisen van de stakers thans in het Georganiseerd Overleg zullen worden behandeld (vide bijlage A). Een oproep wordt gedaan delegaties te zenden naar de gemeenteraadsleden om te protesteren tegen rancunemaatregelen tegen de stakers.

Het ligt voorts in de bedoeling van de tramcommissie petitionnementen te houden onder het trampersoneel en onder de burgerij, beogende B. & W. af te houden van het nemen van rancunemaatregelen.

Gerhard GROOT ROESSINK vertelde dat bij Publieke Werken of Stadsreiniging het voornemen bestaat (door C.P.N.-leden) leden van A.B.V.A. te bewegen hun lidmaatschapsboekje af te staan en hiermede te gaan naar de A.B.V.A. secretaris BERENDS, om deze te vragen zich in te spannen dat geen rancunemaatregelen tegen stakers worden genomen. (Het verzoek wordt dan gedaan namens de leden die hun lidmaatschapsboekje hebben afgestaan.) Bij niet-inwilligen van het verzoek zullen dan in het bijzijn van de bijeengeroepen pers, de lidmaatschapsboekjes van A.B.V.A. worden verbrand.

- Tegen -

Tegen het einde van de vergadering haalde GROOT ROESSINK een enveloppe te voorschijn, geadresseerd aan KLAPPE, maar bestemd voor het stakingscomité. (De enveloppe bevatte een brief van ac-countantskantoor van

Deze firma bood aan de binnengekomen steungelden te beheren en te administreren.)

GROOT ROESSINK hing eerst een verhaal op over een "geheim" adres, waar de gelden eigenlijk naar toe moesten om ze tegen inbeslagneming en/of diefstal te vrijwaren.

VAN NIE deed tenslotte het voorstel om aan het accountantskantoor advies te vragen over het beheren en bewaren van het geld.

De commissieleden gingen hiermede accoord.

E., 14 April 1955.

COLLEGA'S !

Even eensgezind als wij onze staking begonnen, hebben wij hem beëindigd. Daaruit blijkt onze onwrikbare eenheid. Door deze eenheid behaalden wij het succes, dat onze eisen thans in het G.O. komen en dat het C.F.V. en de KABO hiervoor zullen optreden.

Er zijn lieden die het proberen voor te stellen alsof onze staking zonder succes is beëindigd. Daardoor hopen zij te bereiken, dat het vertrouwen bij het trampersoneel in het resultaat van de strijd gaat wankelen. Tegelijkertijd hopen zij het publiek - dat op grootscheepse wijze sympathie betuigt - in verwarring te brengen.

Verschillende bladen hebben echter bevestigd, dat onze staking met succes is bekroond.

In "De Volkskrant" van 5 April lezen wij o.a. :

"..... maar men trekke in ieder geval de les uit deze "afkeurenswaardige actie, dat het slepend houden van "een aantal verlangens thans minder dan ooit wenselijk is."

In de "Nieuwe Rotterdamse Courant" van 4 April lezen wij in een verklaring over de beëindiging van onze staking en die van het personeel van de Stadsreiniging, dat het werk werd hervat

"..... nu de bona fide vakbonden hebben toegezegd de "gestelde eisen gezamenlijk in het Georganiseerd "Overleg te zullen bespreken."

Het resultaat van de staking is niet meer te ontkennen of te verzwijgen!

Collega's !

Tegelijkertijd zijn enkele van onze collega's tot dusver niet in dienst genomen, hetgeen duidt op het voornemen tot het treffen van rancune-maatregelen.

Hierdoor proberen B. en W. hun woede over ons succes te koelen, en vooral onze strijdwil aan banden te leggen.

DEZE AANVAL MOET WORDEN AFGESLAGEN !

De beste weg daartoe lijkt ons, het afvaardigen van delegaties uit ons midden naar leden van de gemeenteraad, die onze bevolking vertegenwoordigt en de beslissende instantie is. Zij kunnen de eventuele besluiten van B. en W. inzake rancune-maatregelen ongedaan maken.

Protesteert op de lijnen en vanuit de werkplaatsen door middel van brieven en moties bij B. en W. en de raad.

En vooral :

Eist van Uw organisatie dat zij tegen elke rancune optreden !

IN DE ZELFDE EENSGEZINDHEID, WAARMEDE WIJ ONZE EISEN IN HET G.O. WISTEN TE KRIJGEN, THANS TEGEN ELKE RANCUNE, VOOR HET HET BESCHERMEN VAN ONZE PRACHTIGE STRIJD !

De Commissie van het Personeel van het Gemeentelijk Vervoer Bedrijf.

balise B

Collega's,

Aan de hand van onze ervaringen in ons bedrijf, zoals o.a. ons verlof, onze diensten, achterstelling bij 't worden van buschauffeur, reservediensten zonder continutoeslag. 't wegens personeelstekort uit de dienst nemen van treinstellen op de lijnen, het voorstel om onze vrije dagen op te nemen en de werktijden op te voeren enz. enz., blijkt wel overduidelijk, dat het B. en W. geen ernst is geweest om de moeilijkheden in ons bedrijf tot een oplossing te brengen.

Dit ligt in de eerste plaats hieraan, dat B. en W. de directe oorzaak van de moeilijkheden, de te lage lonen niet verhoogd heeft.

We achten het daarom onze plicht tegenover onze gezinnen en tegenover het personeel, dat wij als rijdend personeel in zijn geheel bijeen komen, om ons gezamenlijk te beraden wat ons te doen staat, om in deze situatie verandering te brengen.

Wij weten dat wij op het gehele personeel kunnen rekenen in deze.

Wij willen de herclassificatie eisen. Daar kunnen B. en W. in beslissen, en de voorwaarden scheppen dat er snel nieuw personeel aangetrokken kan worden, en het oude personeel niet wegloopt, dan krijgen wij betere diensten, dan krijgen wij onze verlofdagen, dan houden wij onze vrije dagen.

Daarom vragen wij jullie steun in deze zowel moreel als geldelijk. De actie kost geld, doch moet en kan slagen.

Wij vragen daarom op onze lijsten een kleine bijdrage te willen geven, voor onkosten wat betreft papier, stencilwerk en komende zaalhuur.

Het voorlopige Comité.

N. Klappe.
J. Gouweleeuw.
G.v.d. Valk.
A. Oud.
P. van Nie.
x * C. van Beek.

bylage D

NEDERLANDSE CHRISTELIJKE BOND VAN OVERHEIDSPERSONEEL
AFDELING AMSTERDAM. SECR: van Eeghenstraat 108
telefoon 712709

.....

Amsterdam, 2 April 1955

Aan het gehele personeel van
het Gemeentelijk Vervoerbedrijf,

Vanmorgen waren desgevraagd + 85 personeelsleden van de Gemeente-Veren in de van Eeghenstraat 108 in vergadering bijeen.

Na breedvoerige besprekingen over het huidige conflict kwamen de aanwezigen unaniem tot de volgende conclusies;

- a. Door bemiddeling van Baatenburg de Jong trachten de onderhandelingen op de normale wijze weer doorgang te doen vinden.
- b. Hiertoe werd als eerste voorwaarde gesteld dat de arbeid op korte termijn zou worden hervat.
- c. Het comité van het Verenpersoneel overleg zou plegen met het comité samengesteld uit de diverse bedrijven.
- d. Inmiddels zou Baatenburg de Jong in contact treden met het College van Burgemeester en Wethouders om een toezegging te verkrijgen het onder a. genoemde te realiseren.

De navolgende toezegging werd schriftelijk aan hem ter hand gesteld luidende als volgt;

" Burgemeester en Wethouders hebben met de vertegenwoordigers van de organisaties van Gemeentepersoneel, die niet achter de staking staan, besprekingen gevoerd. Er zullen na hervatting van de arbeid onderhandelingen met de organisaties langs de normale kanalen worden gevoerd. Burgemeester en Wethouders geven geen gehoor aan delegaties van stakers, die niet de organisaties vertegenwoordigen."

.....

274.997 E

PERSCOMMUNIQUE

Het rijdend en technisch personeel van het Gemeentelijk Vervoer Bedrijf, bijeen op Maandag 4 April 1955 in "Krasnapolsky", heeft besloten het werk te hervatten.

Uit de besprekingen, welke de commissie van het personeel mocht hebben met vertegenwoordigers van de aan het Georganiseerd Overleg deelnemende vakorganisaties, is gebleken dat deze organisaties, zij het op verschillende wijze, bereid zijn om te ijveren voor de verwezenlijking van onze eisen tot indeling in een hogere loonklas.

Het personeel acht dit een grond om de staking op te heffen.

Het personeel brengt dank aan allen, in het bijzonder aan de Amsterdamse bevolking, voor de tijdens de staking verleende ondersteuning, zowel moreel als financieel.

Amsterdam, 4 April 1955.

WAARDE COLLEGA'S

Gedurende de drie dagen, dat wij staken, hebben Burgemeester en Wethouders al enkele malen gepoogd om onze staking te breken.

Eerst was er de mededeling, dat ons loon zou worden ingehouden. Dan werd ons ontslag aangezegd als we niet op Vrijdag zouden beginnen. Voorts poogde d'Ailly ons aan het werk te krijgen door toezegging te doen dat onderhandeld zou worden. Gisteren kwam het bericht, dat militairen op de bussen zouden worden gezet.

Al deze pogingen stuitten af op onze eensgezinde wil om inwilliging van onze eisen tot herclassificatie te verkrijgen.

In plaats van zwakker werd onze staking sterker. Tegelijkertijd groeide de solidariteit van de Amsterdamse bevolking met onze staking die wij allen uit eigen ervaring reeds hebben kunnen ondervinden.

GISTERENAVOND - TERWIJL WIJ ALLEN BIJEEH WAREN IN VERGADERING IS EEN NIEUWE POGING BERAAMD!!!

Op een door het NVV-bestuur belegde vergadering voor kader is, naar ons ter ore kwam, door het bestuur medegedeeld dat alles moest worden gedaan om de staking te breken.

Een aantal aanwezige kaderleden werd aangewezen om vanochtend maffers naar de remise te begeleiden en verder zich onder ons te begeven om overal rond te strooien, dat de staking moest worden afgebroken.

TERWIJL WIJ GISTERENAVOND BESLOTEN OM ONZE STAKING ONVERMINDERD VOORT TE ZETTEN MOETEN NU VAN BUITENAF GESTUURD LIEDEN ONS PROBEREN IN DE WAR TE BRENGEN!!!

Deze methode van werken van de NVV-leiding heeft ongetwijfeld niet de instemming van de NVV-leden, werkzaam bij de Tram. Hun verwachting is, dat het NVV, zo goed als de andere organisaties op zal komen voor de belangen van haar leden.

Deze lieden hebben de treurige moed gehad om gisterenavond laat nog te proberen om onze collega-commissielid De Vente te bewegen aan het werk te gaan. Zij zochten hem daartoe thuis op. Zij beloofden hem, dat er tegenover hem geen represailles zouden worden toegepast wanneer hij de commissie en alle stakers in de steek zou laten en zelfs zou meewerken, dat andere stakers aan het werk zouden gaan.

Natuurlijk heeft collega De Vente geen moment geaarzeld om deze stakingsbrekers aan het verstand te brengen, dat zij er nooit in zullen slagen om de leden van de commissie en stakers te verdelen.

WIJ ROEPEN U OP OM WAAKZAAM TE ZIJN, COLLEGA'S ! ! ! ! !

Deze lieden zullen pogen om verwarring onder ons te zaaien. Zij zullen onware geruchten verspreiden. Zij zullen ons proberen wijs te maken, dat onze eis toch niet verwerkelijk zal worden, zogenaamd omdat B & W niet in staat zouden zijn, om een einde te maken aan het huidige conflict.

Geeft het oor aan deze geruchten niet!

Zomin als we ons laten intimideren door militairen op de bussen, zomin laten we ons van de wijs brengen door gestuurde lieden.

WAAR HET OM GAAT IS DAT WE HERCLASSIFICATIE KRIJGEN ! ! !

Uit al de maatregelen van B & W blijkt hun ZWAKTE. Daarom staat onze staking sterk!

VOLHOUDEN BETEKENT OVERWINNING!!!

HOUDT U AAN DE AANWIJZINGEN VAN DE COMMISSIE!!!!!!

De Commissie.

AAN DE BEVOLKING VAN AMSTERDAM

Wij staken omdat onze salarissen te laag zijn! Reeds lange tijd hebben we uiting gegeven aan onze eis, dat er herclassificatie moet komen, n.l. de conducteurs in de 4e en de bestuurders in de 5e loonklasse!

Ook de veren willen herclassificatie.

Telkenmale bleek, dat de overheid van Amsterdam deze eis niet wilde inwilligen.

Daarom begonnen wij j.l. Donderdag onze staking, welke Vrijdags werd voortgezet.

Vrijdagmiddag bleek de burgemeester eindelijk bereid tot een gesprek met onze commissie. Zijn voorwaarde was, dat de stakers eerst het werk zouden hervatten. Wij hebben aan deze voorwaarde gevolg gegeven, omdat het ons er om gaat, zo snel mogelijke inwilliging van onze eisen te bereiken en het publiek niet te duperen.

In het gesprek, dat met burgemeester D'Ailly plaatsvond, bleek, dat hij helemaal niet van plan was om aan onze eis tegemoet te komen. Hij weigerde om op onze verlangens in te gaan. Op misleidende wijze heeft de burgemeester geprobeerd om de staking te doen opheffen, zonder enige toezegging dat de herclassificatie een feit zou worden.

Wat het College van B. en W. had gehoopt, gebeurde echter niet.

De stakers, die weer aan het werk waren gegaan, gaven onmiddellijk gehoor aan de oproep van de stakingsleiding om opnieuw het werk neer te leggen.

Stadgenoten

Wij hebben onze bereidwilligheid getoond om aan de ontstane moeilijkheden een eind te maken. B. en W. bleken gisteren echter geen gehoor aan onze eisen te willen geven. Daarom gaan we door.

Want onze gezinnen hebben loonsverhoging nodig, om aan de voortdurend stijgende kosten van het levensonderhoud het hoofd te kunnen bieden.

Het College van B. en W. heeft nu naar een nieuw middel gegrepen om de staking te breken.

Eerst werd dit gepoogd door werkwilligen op te roepen. Er was geen bonafide tramjongen te vinden om dit te doen.

Dit is evenmin gelukt door ons onder valse voorwendsels aan het werk te doen gaan.

DAAROM WILLEN B. EN W. NU MILITAIREN OP DE BUSSEN ZETTEN

Stadgenoten

Van Uw solidariteit met onze strijd zijn we overtuigd. In de gehele stad hebben we dit kunnen ondervinden. In de gesprekken, die we met U hadden, en door de grote bedragen, die wij reeds aan financiële steun ontvingen.

Vooraf bleek dit uit het feit, dat de enkele tram of bus, die gisteren reed praktisch leeg was.

Thans komt het erop aan, deze nieuwe poging van B. en W., het hoofd te bieden. Een maatregel, die ook tegen Uw belangen een aantasting is van ons grondwettelijk recht tot staken, gen is gericht.

Daarom moet het inzetten van militairen om de strijd te breken op het protest van de gehele bevolking schipbreuk leiden.

Weigert om van deze bussen gebruik te maken.

Overtuigt een ieder, dat deze ongehoorde methoden van B. en W. moeten mislukken.

Protesteert schriftelijk, persoonlijk of telefonisch bij B. en W., die de volle verantwoording dragen voor de toestand, die er thans bestaat.

Er is slechts één middel om hieraan een einde te maken en die is

INVOERING VAN DE HERCLASSIFICATIE VOOR HET TRAMPERSONEEL

Steunt onze strijd!!

Het rijdend personeel van het Gemeentelijk Vervoerbedrijf.